

3. அகத்தியப் படலம்

அகத்திய முனிவரின் தவச் சாலைக்கு இராமன் சீதை இலக்குவரோடு எழுந்தருளியதைக் கூறும்படலம். அகத்தியன் என்பதற்கு மலையை அடக்கியவன் என்ற பொருளுரைப்பர். சரபங்க முனிவர் அருநெறி அடைந்தபின் தம்பியொடும் மனைவியொடும் வாலகில்லியர் தன்னைக் கண்டு மகிழ், அகத்தியரின் தவச்சாலையை அடைந்து வில், அம்பு, வாள், தண்டு முதலியவற்றை அம்முனிவரிடமிருந்துபெறும் வரலாறு.

இராமன் முதலியோர் சரபங்கர் குடிலிருந்து போதல்

கலிவிருத்தம்

2631. அனையவன் இறுதியின்
அமைவுநோக்கலின்,
இனியவர், இன்னலின்
இரங்கும் நெஞ்சினர்,
குனி வரு திண் சிலைக்
குமரர், கொம்பொடும்,
புனிதனது உறையுள்நின்று
அரிதின் போயினார்.

இனியவர் குனிவரு திண் சிலைக்குமரர் - எல்லோர்க்கும்
இனிமையை அளிப்பவர்களும் வளைந்த வலிய வில்லையுடையவர்களுமான
இராமலக்குவர்; அனையவன் இறுதியின் அமைவு நோக்கலின் - அந்தச்
சரபங்க முனிவரின் முடிவின் நிலையைப்பார்த்தமையால்; இன்னலின்
இரங்கும் நெஞ்சினர் - துன்பத்தால் வருந்தியமனமுடையவர்களாய்;
கொம்பொடும் - பூங்கொம்பு போன்ற சீதையுடன்; புனிதனது உறையுள்
நின்று அரிதின் போயினார் - தூயவராம் அம்முனிவரின்

தவச்சாலையிலிருந்து துன்பத்தோடு நடந்து சென்றனர்.

சரபங்கர் தீயில் புக்கு நல்லுலகம் அடைந்ததைப் பார்த்து இராமன் முதலியோர்வியப்பெய்தினர் என்பர் வால்மீகி. இங்குக் கம்பர் அந்நிலையைத் துன்பச் சூழலாகக்காட்டுகிறார். தீப்பு கு காட்சி, யாவர் மனத்தையும் கலங்கச் செய்வதாம். உறையுள் - இருப்பிடம், அரிதிற் போயினார் - அம்முனிவரின் பிரிவால் வருந்திச் சென்றனர் எனலுமாம். கொம்பு - உவமையாகுபெயர். 1

72

ஆரணிய காண்டம்

2632. மலைகளும், மரங்களும்,
மணிக் கற்பாறையும்,
அலை புனல் நதிகளும்,
அருவிச் சாரலும்,
இலை செறி பழுவமும்,
இனிய சூழலும்,
நிலை மிகு தடங்களும்,
இனிது நீங்கினார்.

மலைகளும் - பல மலைகளையும்; மரங்களும் - பல மரங்களையும்;
மணிக்கற்பாறையும் - அழகியகற்பாறைகள் நிறைந்த இடங்களையும்;
அலை புனல் நதிகளும் - அலைகளோடு கூடிய நீர் மிக்க ஆறுகளையும்;
அருவிச் சாரலும் - நீர் அருவி பாயும் மலைப் பக்கங்களையும்; இலை
செறிபழுவமும் - இலைகள் அடர்ந்த சோலைகளையும்; இனிய சூழலும் -
இனிமையாய் விளங்கிய இடங்களையும்; நிலை மிகு தடங்களும் - ஆழம்
மிகுந்த நீர்நிலைகளையும்; இனிதுநீங்கினார் - இனிமையாகக் கடந்து
சென்றனர்.

மலைகள் முதலிய இனிய சூழல் பலவும் இராமன் முதலியவர்களுக்குத்
தோற்றத்தால் கண்ணுக்கு இனிமையும் வாழ்தற்கு மகிழ்ச்சியும் அளித்தமையால்
நடந்து சென்ற வருத்தம் தெரியாமல்காட்சிகளில் இனிமை கண்டு
மகிழ்ந்தனர். பழுவம் - காடு, கல்லதரத்தமுமாம் (சீவக. 1185) சூழல் -

இராமன் தண்டக வனத்திற்கு வர, முனிவர்கள் மகிழ்தல்

2633. **பண்டைய அயன்**
தரு பாலகில்லரும்,
முண்டரும், மோனரும்,
முதலினோர்கள் அத்
தண்டக வனத்து உறை
தவத்துளோர் எலாம்
கண்டனர் இராமனை,
களிக்கும் சிந்தையார்.

பண்டைய அயன் தரு பால கில்லரும் - முதன் முதலில் தோன்றிய பழமையான பிரமதேவன் பெற்றவர்களாகிய பாலகில்லரும்; முண்டரும் - மழித்த தலையை உடையவர்களும்; மோனரும் - மெளன விரதம் பூண்டவர்களும்; முதலினோர்கள் - முதலியவர்களாகிய; அத்தண்டக வனத்துறை தவத்துளோர் எலாம் - அந்தத் தண்டகாரணியம் எனும் காட்டில் வாழ்கின்ற முனிவர்கள் எல்லாம்; இராமனைக்கண்டனர் களிக்கும்

அகத்தியப் படலம்

73

சிந்தையார் - இராமனைப் பார்த்தவர்களாய் மகிழும் மனமுடையவர் ஆனார்கள்.

பாலகில்லர் - வாலகில்யர் பிரமனது மயிரிலிருந்து தோன்றியவர்கள்; அவனுடைய மாசனபுத்திரர்கள்; இவர்கள் அறுபதினாயிரவர் என்பர்; பெருந்தவம் புரிந்தவர்கள்; இவர்கள் கட்டைவிரல் அளவுள்ள குறுவடிவினர்; நாளும் கதிரவனின் இரதத்தை வலம் வந்து கொண்டிருப்பவர். மோனர்-மெளனர் என்பதன் போலி. களிக்கும் சிந்தையார் கண்டனர் எனவும் பொருள் முடிவுகொள்வர்.

3

2634. **கனல் வரு கடுஞ் சினத்து**

அரக்கர் காய, ஓர்
வினை பிறிது இன்மையின்,
வெதும்பு கின்றனர்;
அனல் வரு கானகத்து,
அமுது அளாவிய
புனல் வர, உயிர் வரும்
உலவை போல்கின்றார்.

கனல் வரு கடுஞ்சினத்து அரக்கர் காய -தீப்போல் ஒளிவிடும்
மிக்க கோபத்தையுடைய இராக்கதர்கள் வருத்துவதால்; ஓர் வினை பிறிது
இன்மையின் - (அவர்களை அழிக்கும்) தக்க செயல் வேறு ஒன்றும்
இல்லாமையால்; வெதும்புகின்றனர் - வாடும் அம்முனிவர்கள்; (இராமனின்
வரவால்) அனல் வரு கானகத்து -தீப்பற்றி எரியும் காட்டில்; அமுது
அளாவிய புனல்வர - தேவரமுதத்தோடு கலந்தநீர்ப் பெருக்கு வருவதால்;
உயிர் வரும் உலவை போல்கின்றார் - அழியாது பிழைத்துத்தளிர்க்கும்
உலர்ந்த மரங்களை ஒத்தவராகின்றார்கள்.

தண்டகாரணியத்து முனிவர்களுக்குக் காட்டிலுள்ள உலர்ந்த மரங்களும்,
அரக்கர்களுக்குநெருப்பும், அவர்களுடைய சினத்திற்குக் கோபத்தின்
வெப்பமும், இராமனின் வருகைக்குக்குளிர்ந்த நீர்ப்பெருக்கின் வரவும்
முனிவர் மகிழ்ந்தமைக்கு உலர்ந்த மரங்கள் தளிர்ந்துச்செழித்தலும்
உவமையாம். காப்பியத்தில் இத்தகைய அடுக்குவமைகள் அதன் அழகைப்
பெருக்க உதவும். திருமால் மோகினி வடிவில் தேவர்க்கு அமுதம் அளித்தது
போல இராமனின் வரவே அமுதளாவிய புனல்வரவாகக்
கூறப்பெற்றுள்ளது.

4

2635. ஆய் வரும் பெரு வலி
அரக்கர் நாமமே
வாய் வெரீஇ அலமரும்
மறுக்கம் நீங்கினார்;
தீ வரு வனத்திடை இட்டுத்
தீர்ந்தது ஓர்

**தாய் வர, நோக்கிய
கன்றின் தன்மையார்.**

ஆய்வரும் பெருவலி அரக்கர் நாமமே - மேன் மேலாய் மிக்கு
வளரும் பெரிய வலிமையுடைய இராக்கதர்களின் பெயரையே; வாய்வெரீஇ
அலமரும் மறுக்கம் நீங்கினார் - வாயால் சொல்லவும் அஞ்சி வருந்தும்
மனக்குழப்பத்தைநீங்கினவர்களாகிய அம் முனிவர்கள்; தீ வருவனத்திடை-
நெருப்புப் பற்றி எரியும்காட்டில்; இட்டுத் தீர்ந்தது ஓர் தாய் வர- விட்டு
நீங்கிய ஒப்பற்ற தாய்ப்பசுமீண்டு வர; நோக்கிய கன்றின் தன்மையார் -
அதனைக் கண்ட இளங்கன்றின்நிலைமையையுடையவரானார்கள்.

தீ வரு வனம் அரக்கர்களுக்கும், கன்று முனிவர்களுக்கும், தாய்ப்பசு
இராமனுக்கும் உவமைகள்.' ஆடவர் எல்லாம் தாயை முன்னிய கன்று என
நின்று உயிர் தளிர்ப்ப' (1370) எனத் தயரதன்இருந்த இடத்திற்குச் சென்ற
இராமனைக் கண்ட மக்கள் கொண்ட உணர்வுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.
அலமருதல் - திகைத்து வருந்துதல். மறுக்கம் - தத்தளிப்பு. 5

2636. **கரக்க அருங் கடுந் தொழில்
அரக்கர் காய்தலின்,
பொரற்கு இடம் இன்மையின்
புழுங்கிச் சோருநர்,
அரக்கர் என் கடலிடை
ஆழ்கின்றார், ஒரு
மரக்கலம் பெற்றென,
மறுக்கம் நீங்கினார்.**

கரக்க அரும் கடுந் தொழில் அரக்கர் காய்தலின்- மறைப்பதின்றிச்
செய்யும் கொடிய செய்கைகளை உடைய இராக்கதர்கள் பகையால்
வருத்துவதால்; பொரற்கு இடம் இன்மையின் - போராடுவதற்குத் தமக்கு
இடம் இல்லாமையால்; புழுங்கிச்சோருநர் - மனம் நொந்து
சோர்வடைந்தவர்களும்; அரக்கர் என் கடலிடை ஆழ்கின்றார்-

இராக்கதர் என்னும் கடலிடை விழுந்து மூழ்குகின்றவர்களும் ஆன அம்முனிவர்கள்; **ஒருமரக்கலம் பெற்றென** - ஒரு கப்பலைப் பெற்றாற்போல; **மறுக்கம் நீங்கினார்** - (இராமனைக் கண்டதும்) மனக் கலக்கம் நீங்கப் பெற்றனர்.

அரக்கர் யாரிடமும் அஞ்சார் ஆதலால் கரக்கருந் கடுந் தொழில் அரக்கர் எனப்பட்டனர். கடலிடை மூழ்க இருந்தவர்க்குத் தப்பிப் பிழைக்கக் கப்பல் ஒன்று கிடைத்தது போல் அரக்கரால்துன்புற்ற முனிவர்களுக்கு இராமன் உதவி புரிய வந்தனன். அரக்கர் - கடல், முனிவர் - கடலில் ஆழ்வோர், இராமன் - மரக்கலம் என உருவகம் செய்துள்ளார். போர்புரிய முனிவர்க்குத் தவநிலைஇடம் தராது.

6

அகத்தியப் படலம்

75

2637. **தெரிஞ்சுற நோக்கினர்-
செய்த செய் தவம்
அருஞ் சிறப்பு உதவ, நல்
அறிவு கைதர,
விரிஞ்சுறப் பற்றிய
பிறவி வெந் துயர்ப்
பெருஞ் சிறை வீடு
பெற்றனைய பெற்றியார்.**

தெரிஞ்சுற நோக்கினர் - நன்றாகத் தெரியும்படி இராமனைக் கண்ட அம் முனிவர்கள்; **செய்த செய்தவம் அருஞ்சிறப்பு உதவ**- தாம் வருந்திச் செய்த சிறந்த தவமானது பெறற்கரிய சிறப்பைக் கொடுக்குமாறு; **நல் அறிவு கைதர** - தாம் பெற்ற நல்ல ஞானம் உதவி செய்ய, **விரிஞ்சுறப் பற்றிய பிறவி வெந்துயர்ப் பெருஞ்சிறை வீடு** - விரிந்து தம்மை வலிதாய்ப் பற்றியிருந்த கொடியபிறவியாம் துன்பத்தைத் தரும் பெரிய சிறையிலிருந்து விடுதலை, **பெற்றனைய பெற்றியார்** - அடைந்ததைப் போன்ற தன்மையுள்ளவர்களானார்கள்.

முனிவர் செய்த தவம் நல்ல ஞானமாம் மெய்யறிவைத் தரும். அதனால்

தம் பிறவியாகியசிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்கள் போலாயினர்.
தெரிஞ்சுற நோக்குதல் இராமனைத்திருமாலின் திருவவதாரம் எனக்
காணுதல்.

தெரிஞ்சு, விரிஞ்சு என்பன முறையே தெரிந்து, விரிந்து எனும்
சொற்களின் போலிகள்.கைதரல் - உற்றுழி உதவல். தயரதன் மந்திர
சபையில் தன் கருத்தை வெளியிடும்போது 'தரும்கைதர, மன்னுயிர்க்கு
உறுவதே செய்து வைகினேன்' (1327) எனக் கூறும்போது 'கைதர' என்ற
சொல்லாட்சியை உணரலாம்.

வீடு - விடுதலை, முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். 7

**2638. வேண்டின வேண்டினர்க்கு
அளிக்கும் மெய்த்தவம்
பூண்டுளர் ஆயினும்,
பொறையின் ஆற்றலால்,
மூண்டு எழு வெகுளியை
முதலின் நீக்கினார்;
ஆண்டு உறை அரக்கரால்
அலைப்புண்டார் அரோ**

வேண்டின வேண்டினர்க்கு அளிக்கும் மெய்த் தவம் பூண்டுளர்
ஆயினும் - விரும்பிச் செய்தவர்க்கு அவர்கள் விரும்பியவற்றை விரும்பிய
வண்ணமே தரும் நற்றவம்மேற்கொண்டுள்ளவர் ஆனாலும்; பொறையின்

ஆற்றலால் - பொறுமை என்னும் வலிமையால்; மூண்டு எழு வெகுளியை
முதலின் நீக்கினார் - மேன்மேல்மிக்கு வரும் சினத்தை வேரொடு
களைந்தார்கள். (ஆதலால்); ஆண்டுஉறை அரக்கரால்அலைப்புண்டார்-
அக்காட்டில் தங்கியிருந்து இராக்கதர்களால் வருத்தமுற்றார். அரோ-அசை.

இதனால் நிறை மொழி மாந்தராம் அம்முனிவர்கள் தம் தவ

வலிமையால் அவ்வரக்கரைச்சினந்து சபித்து அழிக்காதிருத்தற்குக் காரணம் கூறப்பெற்றது. கூடா ஒழுக்கமாகியபொய்த்தவத்திலிருந்து நீக்குதற்கு 'மெய்த்தவம்' என்றார். தவத்தின் பயன் எய்த முதலில்சினத்தை நீக்கிப் பின் பொறுமையைப் பெற வேண்டும் என்பதாம். பொறை - காரணம் பற்றியோ, மடமை பற்றியோ ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்த போது தாம் அதனை அவன் இடத்துச் செய்யாதுபொறுத்தல் ஆகும். தவத்தின் ஆற்றல் வேண்டிய வேண்டியாங்குஎய்தலாம்.

8

இராமனை முனிவர்கள் வாழ்த்தித், தம் அல்லலைக் கூறல்

**2639. எழுந்தனர், எய்தினர்,
இருண்ட மேகத்தின்
கொழுந்து என நின்ற அக்
குரிசில் வீரனை;
பொழிந்து எழு காதலின்
பொருந்தினார், அவன்
தொழும்தொறும் தொழும்தொறும்,
ஆசி சொல்லுவார்.**

எழுந்தனர் எய்தினர் - (அம்முனிவர்கள்) புறப்பட்டு அணுகி;
இருண்ட மேகத்தின் கொழுந்து என நின்ற அக்குரிசில்வீரனை- கரிய
மேகத்தின் கொழுந்து போல அங்கு நின்ற வீரனாகிய அந்த இராமனை;
பொழிந்து எழு காதலின் பொருந்தினார் - பொங்கி எழும் அன்போடு
அடைந்தார்கள்:(அப்போது); அவன் தொழும் தொறும் தொழும்
தொறும் ஆசி சொல்லுவார் - அந்த இராமன்தம்மைத் தனித்தனியே
தொழுது வணங்கும் போதெல்லாம் வாழ்த்தினார்கள்.

இராமன் எழுந்தருளியதைக் கேட்டதும் காலம் தாழ்த்தாது முனிவர்கள் வந்தமை தோன்ற'எழுந்தனர் எய்தினர்' என்றார். செயல் விரைவு தோன்றப் பாடும் நிலையை இராமன் வில்லை'எடுத்தது கண்டனர் இற்றது கேட்டார்' (699) என்பது போல இதுவும் குறிப்பால் உணர்த்தும்.திருஅவதாரப் படலத்தில் கோசலை இராமனைப் பெற்றெடுத்த போது 'கருமுகிற் கொழுந்து எழில்காட்டும் சோதியைத் திருவுறப் பயந்தனள்' (282) என்பார். கருமேகம்

கைம்மாறு கருதாது அருள்செய்தற்கும் சான்றாம். இராமன் திருமாலின்
அவதாரமாயினும் தானெடுத்த மானிடக்கோலத்திற்கேற்ப முனிவரை

அகத்தியப் படலம்

77

வணங்கினான் என்க. முனிவர்களும் பொங்கும் அன்பால் ஆசி அருளினர்.
'தொழும் தொறும் தொழும் தொறும்' என்ற அடுக்கு, மிகுதிப் பொருளைக்
காட்டும். குரிசில் - அரசுகுமரன். பெருமைக்குரியோனுமாம். 9

2640. **இனியது ஓர் சாலை கொண்டு
ஏகி, 'இவ் வயின்
நனி உறை' என்று, அவற்கு
அமைய நல்கி, தாம்
தனி இடம் சார்ந்தனர்;
தங்கி, மாதவர்
அனைவரும் எய்தினர்,
அல்லல் சொல்லுவான்**

அனைவரும் இனியது ஓர் சாலை கொண்டு ஏகி - அம்முனிவர்கள்
எல்லாரும் வசித்தற்கு இனிதாகிய ஒரு பன்னசாலைக்கு இராமன் முதலியோரை
அழைத்துச் சென்று; 'இவ்வயின் நனி உறை' என்று - இவ்விடத்தில்
நன்றாகத்தங்கியிருப்பீராக என்று சொல்லி; அவற்கு அமைய நல்கி -
இராமனுக்கு ஏற்றவற்றைப்பொருந்தும்படி அளித்து; தாம் தனி இடம்
சார்ந்தனர் தங்கி மாதவர் - தாம் தத்தம்தனி இடங்களை அடைந்து
தங்கியிருந்து அதன் பின் அந்த முனிவர்கள்; அல்லல் சொல்லுவான்
எய்தினர் - அரக்கரால் தாம்படும் துன்பங்களைக் கூற (இராமனிடம்)
வந்தார்கள்.

இராமனின் உள்ளத்தில் தங்கள் துன்பத்தை உய்த்துணரும் வகையில்
அனைவரும் துன்புற்றவரே என அறிவிக்க எய்தினர். நனி உறை என்பதற்குப்
பல நாள் தங்குக எனவுமாம். அமையம் நல்கி எனக் கொண்டு இருப்பிடம்
தந்து இளைப்பாறப் பொழுதும் அளித்து எனவும் கொள்ளலாம். அமையம் -

2641. எய்திய முனிவரை இறைஞ்சி,
ஏத்து உவந்து,
ஐயனும் இருந்தனன்; 'அருள்
என்? என்றலும்,
'வையகம் காவலன் மதலை!
வந்தது ஓர்
வெய்ய வெங் கொடுந் தொழில் விளைவு
கேள்' எனா,

ஐயனும் எய்திய முனிவரை இறைஞ்சி - இராமனும் தன்னிடம் வந்த அம்முனிவர்களை வணங்கி; ஏத்துஉவந்து இருந்தனன் - அவர்களை அன்புடன் துதித்து இருந்தவன் ஆகி; அருள் என் என்றலும் - இப்போது நீங்கள் எனக்குஎன்ன கட்டளை இடுகிறீர்கள் என்று கேட்டதும்; வையகம்

காவலன் மதலை! - உலகங்களைக் காத்தலில் வல்லவனாம் தயரதனின் மகனே!; வந்தது ஓர் வெய்ய வெங்கொடுந்தொழில் விளைவு கேள் எனா - எங்களுக்கு நேரிட்டதாகிய ஒரு மிகவும் அதிககொடுமையான செய்கைகளின் பெருக்கத்தை நீ கேட்டருள் என்று.

ஏத்து உவந்து என்பதற்கு அம் முனிவர்கள் செய்த துதிகளுக்கு மனம் மகிழ்ந்து என்றும்கொள்வர். வையகம் காவலன் மதலை என்றதால் தந்தையின் கடமை மகனுக்கும் உண்டு என்பது குறிப்பு. வெய்ய வெங் கொடு - ஒரு பொருட் பன்மொழிகள். மனத்தாலும் மொழியாலும் உடலாலும் கொடுமைக்குட்பட்டனர் என்பதைக் குறிக்க மும்முறை கூறினார் எனலுமாம். 11

2642. 'இரக்கம் என்று ஒரு பொருள்
இலாத நெஞ்சினர்
அரக்கர் என்று உளர் சிலர்,

அறத்தின் நீங்கினார்
நெருக்கவும், யாம் படர் நெறி
அலா நெறி
துரக்கவும், அருந் தவத்
துறையுள் நீங்கினேம்.

இரக்கம் என்று ஒரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர் - இரங்குதல்
என்று கூறும் ஒரு செய்கை ஒரு சிறிதும் இல்லாத மனம் உடையவர்களும்;
அறத்தின்நீங்கினார் - தருமத்திலிருந்து நீங்கியவர்களுமான; அரக்கர்
என்ற சிலர் உளர் - இராக்கதர் என்று சொல்லப்பட்டுச் சிலர்
இருக்கின்றனர்; நெருக்கவும் யாம்படர் நெறி அலாநெறி துரக்கவும் -
(அவர்கள் எங்களை) வருத்துவதால் நாங்கள் ஒழுகுதற்குரிய நல்லொழுக்கம்
அல்லாத தீயொழுக்கத்தில் செலுத்துவதனாலும்; அருந்தவத் துறையுள்
நீங்கினேம் - அரியதவத்தின் வழியிலிருந்து விலகினோம்.

ஒரு பொருள் - ஒப்பற்ற செல்வமுமாம். இரக்கம் என்ற பண்பைப்
பொருளாகக் கூறுவது வைசேடிகமதம் பற்றி என்பர். சினத்தைப் பொருள்
என்று கூறும் குறள். அரக்கர் அறத்தின் நீங்கினர். முனிவர்களாகிய நாங்கள்
தவத்துறையுள் நீங்கினோம் என்ற இரு கூற்றுக்களும் ஒப்பிட்டு
மகிழற்குரியவை. உறையுள் எனக் கொண்டு தவஞ் செய்யுமிடம் எனவும்
உரைப்பர். துறையுள் - உருபுமயக்கம். 12

2643. 'வல்லியம் பல திரி வனத்து
மான் என,
எல்லியம் பகலும், நொந்து
இரங்கி ஆற்றலெம்;
சொல்லிய அற நெறித்
துறையும் நீங்கினெம்;

வீடு காண்டுமோ?

வில்லியல் மொய்ம்பினாய் - வில்வித்தையில் வலிமையுடையவனே!
வில்லியம் பலதிரி வனத்து மான் என - பல புலிகள்சஞ்சரிக்கும்
காட்டிலுள்ள மான்களைப் போல; எல்லியும் பகலும் நொந்து இரங்கி
ஆற்றலெம் - இரவும் பகலும் மனம் நொந்து வருந்தி (அவ்வரக்கர் செய்யும்
கொடுமைகளைப்) பொறுக்கமாட்டாதவர் ஆகி; சொல்லிய அறநெறித்
துறையும் நீங்கினெம் - நூல் கூறிய தருமவழிகளிலிருந்து விலகினவர்
ஆனோம்; வீடு காண்டுமோ? - இத்துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை
அடைவோமா?

விற்கருவி கூறினமையால் 'அரக்கர்களை அழித்து எங்களைக் காப்பாய்'
என்ற குறிப்புபுலப்படும். துன்ப மிகுதியைச் சுட்ட 'வீடு காண்டுமோ' என்றார்.
அறநெறியிலிருந்து வழுவியமையால் உயர்நிலை எவ்வாறு அடைவோம் என்று
கூறினார் என்பர். புலி அரக்கர்களுக்கும் மான்முனிவர்களுக்கும் உவமை. 13

2644. 'மா தவத்து ஒழுகலெம்;
மறைகள் யாவையும்
ஓதலெம்; ஓதுவார்க்கு
உதவல் ஆற்றலெம்;
மூதெரி வளர்க்கிலெம்;
முறையின் நீங்கினேம்;
ஆதலின், அந்தண
ரேயும் ஆகிலேம்!'

மாதவத்து ஒழுக லெம் - பெருமை பொருந்திய தவநெறியில்
நடக்கின்றோம் அல்லோம்; மறைகள் யாவையும் ஓதலெம் - வேதங்கள்
எல்லாவற்றையும் ஓதுகின்றோமில்லை; ஓதுவார்க்கு உதவல் ஆற்ற லெம் -
வேதம் ஓதும் மாணவர்களுக்கு உதவும் கடமையைச் செய்கின்றோம்
அல்லோம்; மூதெரிவளர்க்கிலெம் - பழமையான வேள்வித் தீயை
வளர்க்கின்றோம் இல்லை; முறையின்நீங்கினேம் - எங்களுக்குரிய
ஒழுக்கங்களிலிருந்து விலகினோம்; ஆதலின் அந்தணரேயும் ஆகிலேம் -
ஆகையால் அந்தணர் என்பது கூட ஆகின்றோமில்லை.

அந்தணர்க்குரியவையாம் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பவற்றுள் ஓதல் ஓதுவித்தலையும் வேட்டலையும் கூறியுள்ளார். பிறவற்றை அருத்தாபத்தியால்பெறவைத்தார். மூதெரி என்பது பிரமசரியம் தொடங்கி வளர்த்து வருவதான வேள்வித்தீ யாகும். மறைகள் யாவையும் என்பதால் வேதம், வேத அங்கங்கள், சாத்திரங்கள் முதலியவற்றையும் கொள்வர். இத்தகைய தீய வினைகளிலிருந்து நீக்க நீயே கதி என்றார் என்க.

14

80

ஆரணிய காண்டம்

2645. 'இந்திரன் எனின், அவன்
அரக்கர் ஏயின
சிந்தையில், சென்னியில்,
கொள்ளும் செய்கையான்;
எந்தை! மற்று யார் உளர்
இடுக்கண் நீக்குவார்?
வந்தனை, யாம் செய்த
தவத்தின் மாட்சியால்,

இந்திரன் எனின் - தேவேந்திரனோ என்றால்; **அவன் அரக்கர் ஏயின** - அவன் இராக்கதர்கள் கட்டளையிட்டவினைகளை; **சிந்தையில் சென்னியில் கொள்ளும் செய்கையான்** - மனத்திலும் சிரசிலும் ஏற்று நடக்கும் ஏவலனாக உள்ளான்; (ஆகையால்) **எந்தை** - எம் தலைவனே! **இடுக்கண்நீக்குவார் மற்ற யார் உளர்** - (எங்கள்) துன்பங்களைப் போக்குவோர் (உன்னையன்றி) வேறுஎவர் இருக்கின்றனர்? (ஒருவரும் இல்லை) ; **யாம் செய்த தவத்தின் மாட்சியால் வந்தனை** - நாங்கள் முன்னர்ச் செய்த தவத்தின் பெருமையால் (எங்களைப் பாதுகாக்க இங்கு) வந்தருள்செய்தாய்.

இந்திரனைக் குறித்தது அவன் தேவர் தலைவன்; வேள்வியைக் காக்கும் கடமை உடையவன்; ஆயினும் அவன் அரக்கர்களுக்குப் பணி புரியும் நிலையில் இருப்பதால் 'இனி உன்னையன்றி எங்கட்குவேறு கதி இல்லை'

என இராமனிடம் முனிவர்கள் கூறினர். சென்னியிற் கொள்ளுதல் ஒருவன்
காலால் இட்ட பணியைத் தலையால் செய்யும் அடிமைநிலை. கங்கை காண்
படலத்தில் குகன் பரதனைவினவியபோது 'தகவுடையோர் சிந்தையினும்
சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்' (2334) என வரும் தொடருடன்
ஒப்பிடற்பாலது.

15

2646. 'உருளுடை நேமியால்
உலகை ஒம்பிய
பொருளுடை மன்னவன்
புதல்வ! போக்கிலா
இருளுடை வைகலெம்;
இரவி தோன்றினாய்;
அருளுடை வீர! நின் அபயம்
யாம்' என்றார்.

உருளுடை நேமியால் உலகை ஒம்பிய பொருளுடை மன்னவன்
புதல்வ - எங்கும் சுற்றிச் செல்லும் ஆணைச் சக்கரத்தால் உலக
முழுவதையும் காத்த எல்லாச் செல்வங்களும் உடைய தயரதனுடைய மகனாம்
இராமனே; அருளுடை வீர - கருணை உடைய வீரனே; போக்கிலா
இருளுடை வைகலெம் - நீங்குதலில்லாத துன்பமாம் இருள் கொண்ட

அகத்தியப் படலம்

81

நாட்களை உடையவர்களாயிருக்கிறோம்; இரவி தோன்றினாய் - கதிரவன்
போல நீ வந்து எழுந்தருளினாய்; நின் அபயம் யாம் என்றார் - உனக்கு
அடைக்கலம் யாம் என்று அம்முனிவர் கூறினர்;

அரசன் ஆணையைச் சக்கரம் என்பது கவிமரபு. உலகை ஒம்பிய
மன்னவன் புதல்வ என்றதால்தந்தைக்கு உரிய பொறுப்பு மகனுக்கும் உண்டு
என்பதை உணர்த்தும். பொருள் என்பதற்கு உறுதிப்பொருள், செயல், புகழ்,
மெய்மை எனப் பலபொருள் காண்பர். துன்பத்தை இருளாகக் கூறல்
பண்டையமரபு. போக்கிலா இருள் விடியாத இருளாம். அரக்கரை

இருளாகவும் இராமனை இருள் நீக்கும்கதிரவனாகவும் கூறுவர். அருளுடை
வீர என்பதால் தீயோரை அழிப்பதற்கு வீரமும் தன்னைவிரும்பியவரைப்
பாதுகாப்பதற்கு அருளும் உடன் கூறப்பெற்றன. அபயம் - பயமற்ற நிலை.
தண்டகாரணிய முனிவர்கள் இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்த நிலை
இதனால் நன்குவிளங்கும்.

16

இராமன் அபயம் அளித்தல்

2647. 'புகல் புகுந்திலரேல்,
புறத்து அண்டத்தின்
அகல்வரேனும், என்
அம்பொடு வீழ்வரால்;
தகவு இல் துன்பம் தவிருதிர்
நீர்' எனா,
பகலவன் குல
மைந்தன் பணிக்கின்றான்.

பகலவன் குலமைந்தன் - சூரியன் குலத்துத் தோன்றிய இராமன்
(முனிவர்களை நோக்கி); **புகல் புகுந்திலரேல்** - அவ்வரக்கர்கள் (இனித்
துன்பம் செய்வதில்லை என்று கூறி) அடைக்கலம் அடையாமல்
போவாரானால்; **புறத்து அண்டத்தின் அகல் வரேனும்** - (இவ்வுலகை
விட்டு) அப்புறத்துள்ளவேறு அண்டங்களுக்கு ஓடிப் போவாரானாலும்; **என்
அம்பொடு வீழ்வரால்** - நான் எய்த என்பாணத்தொடு கீழே வீழ்ந்து
மாய்வர் ஆதலால்; **தகவு இல் துன்பம் தவிருதிர் நீர்** - தகுதியில்லாத
இத்துன்பத்தை நீக்குங்கள் நீங்கள்; **எனா** - என்று சொல்லி;
பணிக்கின்றான் - (மேலும்) சொல்கின்றான்.

பகலவன் - பகலைச் செய்கிறவனாகிய சூரியன், என் அம்பொடு வீழ்வர்
எனும் போது இராமன்தன் அம்பு அண்டங்களுக்கு அப்புறத்த
அண்டங்களுக்குச் சென்றாலும் அங்கும் சென்று அரக்கரைக்கொல்லும்
எனத் தன் ஆற்றலை எடுத்துரைத்தலும் ஆம். அம்பின் வீழ்ச்சி அரக்கர்
வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகும். இது செயலின் விரைவைக் காட்டும் அம்பொடு
என்பதிலமைந்த உருபுகருவிப் பொருளில் வந்தது. முனிவர்கள் வருத்தம்

2648. 'வேந்தன் வீயவும்,
யாய் துயர் மேவவும்,
ஏந்தல் எம்பி வருந்தவும்,
என் நகர்
மாந்தர் வன் துயர்
கூரவும், யான் வனம்
போந்தது, என்னுடைப்
புண்ணியத்தால்' என்றான்

வேந்தன் வீயவும் - சக்ரவர்த்தியாம் தயரதன் இறப்பவும்; யாய் துயர்
மேவவும் - தாயாம் கௌசலை துன்பம் அடையவும்; ஏந்தல் எம்பி
வருந்தவும் - பெருமை உடைய என் தம்பி பரதன் வருத்தமடையவும்; என்
நகர் மாந்தர் வன்துயர் கூரவும் - எனது (அயோத்தி) நகரத்தில் உள்ள
மக்கள்வலிய துன்பத்தைப் பெரிதும் அடையவும்; யான் வனம் போந்தது
என்னுடைப் புண்ணியத்தால் என்றான் - நான் காட்டிற்குப் புறப்பட்டு
வந்தது என்னுடைய நல்வினையாலாகும் என்று கூறினான்.

மகனைப் பிரிந்த துன்பத்தால் தயரதன் இறந்தான். அண்ணனைப்
பிரிந்த துன்பத்தால் பரதன் வருந்தினான். அயோத்தி மக்கள் பட்ட
துயரத்தை அயோத்தியா காண்டத்தில் நகர் நீங்குபடலம் கூறும் (1766-1817).
முனிவர்களின் பகைதீர்த்து உதவி செய்யப் பெறுவதால் 'போந்தது
என்னுடைப் புண்ணியத்தால்' என இராமன் கூறினான்.

யாய் - ஆய் என்பதன் போலி, ஏந்தல் - உயர் குணங்களை
ஏந்தியவன், உயர்ச்சி, பெருமையும் ஆம். 18

2649. 'அறம் தவா நெறி

அந்தணர் தன்மையை
மறந்த புல்லர் வலி
தொலையேன் எனின்,
இறந்துபோகினும் நன்று;
இது அல்லது,
பிறந்து யான் பெறும்
பேறு என்பது யாவதோ?

அறம் தவா நெறி அந்தணர் தன்மையை - தருமத்திலிருந்து
நீங்காத முனிவர்களின் பெருமையை; மறந்த புல்லர் வலி தொலையேன்
எனின் -மறந்து (உங்களுக்குக்) கேடு செய்கின்ற அற்பர்களாகிய
அரக்கர்களின் பலத்தை அழிக்காமற்போவேன் ஆனால்; இறந்து போகினும்
நன்று - அவ்வரக்கர்களால் போரில்மரணமடைந்தாலும் நல்லதே; இது
அல்லது - இந்த நல்ல செயலுக்குப் பயன்படுதல் அல்லாமல்;யான் பிறந்து
பெறும்

அகத்தியப் படலம்

83

பேறு என்பது யாவதோ - நான் பிறந்ததனால் அடையும் நற்பயன்
என்பதுதான் எதுவோ? (ஒன்றுமில்லை).

தவா - கெடாத என்றுமாம் நன்றிது - நன்று+இது. இது என்பது
அசைநிலை. இராமன் நல்லோரைக்காத்து அல்லோரை அழிக்க
அவதாரமெடுத்த உண்மையைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது எனலாம். 19

2650. 'நிவந்த வேதியர்
நீவிரும், தீயவர்
கவந்த பந்தக்
களிநடம் கண்டிட,
அமைந்த வில்லும்
அருங் கணைத் தூணியும்
சுமந்த தோளும் பொறைத்
துயர் தீருமால்.

நிவந்த வேதியர் நீவிரும் - பண்புகளால் உயர்ந்த தேவமோதும்
 அந்தணராம் நீங்களும்; **தீயவர் கவந்த பந்தக் களிநடம்கண்டிட** -
 கொடியோராம் அவ்வரக்கரின் தலையற்ற உடற்குறையின் கூட்டங்கள்
 மகிழ்ந்தாடும்கூத்தைக் கண்டு மகிழ்; **அமைந்த வில்லும்** - கட்டமைந்த
 வில்லையும்; **அருங்கணைத்தூணியும்** - அரிய அம்புப் புட்டிலையும்;
சுமந்த தோளும் பொறைத் துயர் தீரும் - இதுகாறும் தாங்கியிருந்த என்
 தோள்களும் சுமப்பதாகிய துன்பத்தைப் போக்குவதாகும். **ஆல்** - அசை.

ஆயிரம் போர் வீரர் மடிந்த களத்தில் ஒரு கவந்தம் ஆடும் என்பர்.
 இங்குக் கவந்தபந்தம் என்றமையால் பல கவந்தக் கூட்டம் ஆடும் வகையில்
 பல்லாயிரக்கணக்கான அரக்கர்களைக்கொல்வேன் என இராமன் உறுதி
 கூறினான். இதன் விளைவு கரதூடணப் போரிலும் இராம ராவணப்போரிலும்
 வெளிப்பட்டது. பொறைத்துயர் என்பது போர் செய்யாமல் வில்லையும்
 அம்பையும்வீணாகச் சுமக்கும் துன்பத்தைக் குறிக்கும். நீவிரும் என்ற
 உம்மையால் மற்றை யாவரையும் தழுவிநின்றது. இச்செய்யுளில்
 வகரமகரங்கள் எதுகை இனம் பற்றி வந்துள்ளன. 20

2651. 'ஆவுக்கு ஆயினும்
 அந்தணர்க்கு ஆயினும்,
 யாவர்க்கு ஆயினும்,
 எளியவர்க்கு ஆயினும்,
 சாவப்பெற்றவரே, தகை
 வான் உறை
 தேவர்க்கும் தொழும்
 தேவர்கள் ஆகுவார்.

ஆவுக்கு ஆயினும் - பசுக்களைக் காப்பதற்கானாலும்; **அந்தணர்க்கு**
ஆயினும் - அந்தணர்களைக்காப்பதற்கானாலும்; **எளியவர்க்கு ஆயினும்**-
 ஏழைகளைக் காப்பதற்கானாலும்; **யாவர்க்கு ஆயினும்** - எவர்களைக்

காப்பதற்கானாலும்; சாவப் பெற்றவரே - உதவிசெய்து அதனால் இறக்கப் பெற்றவர்களே; தகை வான் உறை தேவர்க்கும் தொழும் தேவர்கள் ஆகுவார் - பெருமை பொருந்திய விண்ணுலகில் வாழும் தேவர்களுக்கும் தொழுது வணங்கக்கூடியதேவர்களாக ஆவார்.

ஆ - பசு இது எல்லா உயிரினங்களிலும் புனிதமும் பயன் தருவதும் ஆதலால் எல்லாவற்றிலும் முன்வைக்கப் பெற்றது. "விடுநில மருங்கின் மக்கட்கெல்லாம், பிறந்த நாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன்தீம்பால், அறந்தரு நெஞ்சோடருள் சுரந் தூட்டும்" (மணிமே. ஆபுத்திரன் 51 - 54) என்பர். ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும் என்று புறநானுறும் (9) குறிக்கும் அடியோடு இதனை ஒப்பிட்டுக்காணத்தக்கது. எளியர் - மெல்லியர் என்ற பொருளில் பெண்டிரையும் குறிக்கும். இத்தகையோர்க்குஉதவி செய்வதால் இறந்தோர் தேவர்க்குள்ளும் சிறந்த தேவராவார். இப்படலத்தை அடுத்துச் சடாயுகாண்படலம் வருவதும் இப் பாடலின் பொருட் சிறப்பை எண்ணிப் பார்க்க இடம் தருகிறது. ஆயினும்என்பது எண்ணிடைச் சொல். 21

2652. 'சூர் அறுத்தவனும்,
சுடர் நேமியும்,
ஊர் அறுத்த
ஒருவனும், ஒம்பினும்,
ஆர் அறத்தினொடு அன்றி
நின்றார் அவர்
வேர் அறுப்பென்; வெருவன்மின்
நீர்' என்றான்.

சூர் அறுத்தவனும் - சூரபன்மனை வேல் கொண்டழித்த முருகக் கடவுளும்; சுடர் நேமியும் - பகைவரை ஒளியோடு கூடியசக்கரத்தால் அழிக்கும் திருமாலும்; ஊர் அறுத்த ஒருவனும் - திரிபுரர் ஊர்களை எரித்தழித்த சிவபெருமானும்; ஒம்பினும் - துணையாக நின்று காத்தாலும்; ஆர்அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் - யார் தருமத்தொடு பொருந்தாமல் பாவ வழிகளில்நின்றார்களோ; அவர் வேர் அறுப்பென் - அக்கொடியவர்களை வேரோடு அழியச் செய்வேன்; நீர் வெருவன்மின்

என்றான் - நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள் என்று இராமன் உறுதிமொழிந்தான்.

திரி மூர்த்திகளில் பிரமனை நீக்கிய காரணம் அவன் வேத நெறியில் எப்போதும் இருப்பதால் போரிட வாரான் என்பது கருத்து. முருகனை முதலில் கூறியது தேவ சேனாபதியாக அவன்விளங்குவதாம். அகநானூற்றில் (59. 10. 11) சூர்மருங்கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற் சினமிகு முருகன் எனக் குறிக்கப் பெறுவான். இராமன் திருமாவின் அவதாரம் எனினும் மனிதனாக

அகத்தியப் படலம்

85

அவதரித்தற்கேற்பத் திருமாலைச் 'சுடர்நேமி' எனப் பிறன் போலக் கூறினான். ஊர், பொதுப்பெயராயினும் இது முப்புரங்களைக் குறிக்கிறது. அறத்தினோடன்றி நின்றார் என்பதால் அரக்கர் எனவும் பொருள் கொள்வர் தண்டகாரண்ய முனிவர்க்கு அபயமளித்து ஆதரித்தது காப்பிய நோக்காம் சரணாகதிக்குத்துணை செய்கிறது. சுடர்நேமி - வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

22

2653. உரைத்த வாசகம் கேட்டு

உவந்து ஓங்கிட,

இரைத்த காதலர்,

ஏகிய இன்னலர்,

திரித்த கோலினர்,

தே மறை பாடினர்;

நிருத்தம் ஆடினர்;

நின்று விளம்புவார்.

உரைத்த வாசகம் கேட்டு - இவ்வாறு இராமன் கூறிய அபய மொழிகளைக் (அம்முனிவர்கள்) கேட்டு; **உவந்து ஓங்கிட** - மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு மீதூர்; **இரைத்த காதலர்** - பொங்கி எழுந்த அன்பினை உடையவர்களும்; **ஏகிய இன்னலர்** - துன்பத்தை நீங்கியவர்களும்; **திரித்த கோலினர்** - (கையால்) சுழற்றிய தண்டங்களை உடையவர்களும்; **தேமறை பாடினர்** - தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த வேதங்களைப் பாடினவர்களும்;

நிருத்தம் ஆடினர் - கூத்தாடினவர்களுமாகி; **நின்று விளம்புவார்** -
இராமன் முன்நின்று கூறுவார்கள்.

இரைத்த - மேலோங்கி ஒலித்த என்றுமாம். ஏகிய இன்னலர் என்ற
தொடரை 'அருங்கேடன்' என்பது கோலக் கொள்க. இன்னல் ஏகியவர் எனப்
பிரித்துக் கூட்டுவாரும் உளர். கோல்திரித்தல், மறை பாடல், நிருத்தமாடல்
என்பவை பெருமகிழ்வு கொண்ட நிலையைக் காட்டும் ஆடினர், பாடினர்,
அங்கும் இங்குமாய் ஓடினர்; உவகைமா நறவு உண்டு ஓர்கிலார்' (193) எனப்
பாலகாண்டத் திரு அவதாரப் படலவரி இந்நிலையைக் காட்டும். கோல்
முனிவர்க்குரிய திரிதண்டம் அல்லது ஏக தண்டம். தேமறை என்பது இனிய
வேதம் என்பர்.

23

2654. **'தோன்றல்! நீ**
முனியின், புவனத் தொகை
மூன்று போல்வன
முப்பது கோடி வந்து
ஏன்ற போதும், எதிர்
அல; என்றலின்
சான்றலோ, எம்
தவப் பெரு ஞானமே'.

86

ஆரணிய காண்டம்

தோன்றல் - தலைவனே!; **நீ முனியின்** - நீ கோபம் கொண்டால்;
மூன்றுபோல்வன - இந்த மூன்று லோகங்களைப் போல்வனவாகிய;
முப்பது கோடி புவனத் தொகை வந்து- முப்பது கோடி உலகங்களுடைய
கூட்டங்கள் (ஒரே காலத்தில் ஒருங்கே சேர்ந்து) வந்து; **ஏன்ற போதும்** -
எதிர்த்தாலும்; **எதிர் அல என்றலின்** - (உனக்கு) ஈடல்ல என்ற
தன்மையில்; **எம் தவப் பெரு ஞானமே சான்றலோ** - எங்களுடைய மிகப்
பெரிய தத்துவ ஞானமே சாட்சி அல்லவோ? (ஆம்).

முப்பது கோடி என்றது ஒன்றுக்குக் கோடியாகப் பெருகி வருதல்.

எல்லையற்ற பெருக்கத்தைக்கோடி என்பது இலக்கிய வழக்கு. நீ போர்
செய்யுமுன் பகைவர் மீது கொள்ளும் சீற்றமே அவர்கள்வேரோடு அழிய
வகை செய்யும். கடவுளின் பேராற்றலைத் தவம் செய்து பெற்ற ஞானத்தாலே
அறியஇயலும் என்பார். தவப்பெரு ஞானம் - ஐயம் திரிபில்லாத
மிகப்பெருமைவாய்ந்த தத்துவ ஞானம்.புவனம் மூன்று - சுவர்க்கம்.
மண்ணுலகம், பாதாளம். தோன்றல் - அண்மை விளி. 24

2655. 'அன்னது ஆகலின், ஏயின
ஆண்டு எலாம்,
இன்னல் காத்து இங்கு இனிது
உறைவாய்' எனச்
சொன்ன மா தவர் பாதம்
தொழுது, உயர்
மன்னர் மன்னவன்
மைந்தனும் வைகினான்.

அன்னது ஆகலின் - (நின் பெருமை) அத்தகைய தாயிருத்தலால்;
ஏயின ஆண்டு எலாம் - (நீ காட்டில்இருக்குமாறு) அமைந்த ஆண்டுகள்
எல்லாம்; இன்னல் காத்து இங்கு இனிது உறைவாய் - எங்களுக்குத்
துன்பம் வராமல் காத்து இந்தத் தவ வனத்தில் இனிது மகிழ்ந்து வாழ்வாயாக;
எனச் சொன்ன மாதவர் பாதம் தொழுது - என்று கூறிய பெருந்தவ
முனிவர்களின் அடிகளை வணங்கி; உயர் மன்னர் மன்னவன் மைந்தனும்
வைகினான் - சிறந்த அரசர்க்கரசனாகிய தயரதசக்கரவர்த்தியின் மகனாம்
இராமனும் தங்கியிருந்தான்.

ஏயின - சிற்றன்னை கைகேயி ஏவினை என்றுமாம். இன்னல் காத்து
என்பது துன்பம் வராமல்தடுத்தல். உயர் என்ற அடையை மன்னர்க்கும்,
மன்னவனுக்கும் மைந்தனுக்கும் கூட்டிப் பொருள்காணலாம். மைந்தனும்
என்று கூறியதால் சீதையும் இலக்குவனும் வைகினர் என்பது தானே
பெறப்பட்டது.

25

இராமன் பத்தாண்டுகள் தண்டக வனத்தில் தங்கியிருத்தல்

2656. ஐந்தும் ஐந்தும் அமைதியின்
ஆண்டு, அவண்,

அகத்தியப் படலம்

87

மைந்தர் தீது இலர்
வைகினர்; மா தவர்
சிந்தை எண்ணி, 'அகத்தியற்
சேர்க' என,
இந்து-நன்னுதல்
தன்னொடும் ஏகினார்.

மைந்தர் - இராமலக்குவர்கள்; அவண் - அவ்விடத்தில்; ஐந்தும்
ஐந்தும் ஆண்டு - பத்துஆண்டுகள்; தீது இலர் அமைதியின்
வைகினர் - ஒரு துன்பமுமில்லாமல் மனநிறையுடன்தங்கியிருந்தனர்;
மாதவர் சிந்தை எண்ணி - பெருந்தவத்தினராகிய அம்முனிவர்கள்
மனத்தில் ஆலோசித்து; 'அகத்தியற் சேர்க' என - அகத்திய முனிவரைச்
சேர் வீராகஎன்று சொல்ல; இந்து நன்னுதல் தன்னொடும் ஏகினார் -
பிறை மதி போன்ற நல்லநெற்றியையுடைய சீதையுடன் புறப்பட்டனர்.

ஒவ்வொரு முனிவர்கள் ஆச்சிரமத்திலும் சிலசில திங்கள்கள்
தங்கியிருக்கப்பத்தாண்டுகள் கழிந்தன. வான்மீகத்தில் ஆச்சிரமங்களில்
முறையே 13, 12, 4, 5, 7, 1, 1/4, 3/4, 3, 8 ஆகிய மாதங்கள் என்று பத்து
ஆச்சிரமங்களில் ஐந்து ஆண்டுகளை ஒரு வட்டத்தில் கழித்துப் பின்
அதேபடி இரண்டாம் வட்டத்தையும் கழித்தனன் எனக் காணப்பெறும்.
மைந்தர் -வலியோர் எனவும் ஆம். அகத்தியரிடமிருந்து இராவண
வதத்திற்கு வில், அம்பு, அம்புப் புட்டில்முதலிய பெற வேண்டும் என
இருத்தலின் சிந்தை எண்ணி அகத்தியற் சேர்க என்றனர். பத்து ஆண்டுக்
காலச் செய்தியை ஒரே பாடலில் காட்டிக் காப்பியத்தில் கால
விரைவுணர்த்தும் பாங்கைக் காணமுடிகிறது. இதுவரை உள்ள பாடல்கள்
தண்ட காரணியப் படலம் என்றும் இனி வருவன அகத்தியப் படலமெனவும்
சில சுவடிகளில் காணப் பெறும்.

அகத்தியன் பால் செல்லும் இராமனைச் சுதீக்கணன் உபசரித்தல்

2657. விடரகங்களும், வேய்
செறி கானமும்,
படரும் சில் நெறி
பைப்பய நீங்கினார்;
சுடரும் மேனிச் சுதீக்கணன்
என்னும் அவ்
இடர் இலான் உறை சோலை
சென்று, எய்தினார்.

விடரகங்களும் - மலை வெடிப்புள்ள பள்ளங்களிலும்; வேய் செறி
கானமும் - மூங்கில்கள் அடர்ந்தகாடுகளிலும்; படரும் சில் நெறி

88

ஆரணிய காண்டம்

பைப்பய நீங்கினார் - தொடர்ந்து செல்லும் சிறிய வழிகளை மெல்ல
மெல்லக் கடந்து சென்று; சுடரும் மேனிசுதீக்கணன் என்னும் - ஒளி
வீசும் மேனியை உடைய சுதீக்கணன் என்னும்; அவ் இடர்இலான்உறை
சோலை சென்று எய்தினார் - துன்பங்களற்ற அந்த முனிவர் வாழும் தவச்
சோலையைப்போய் அடைந்தனர்.

காட்டின் வழியை விடரகங்களும், வேய் செறி கானமும் படரும் சில்
நெறி எனவும்விளக்கினார். சுதீக்கணன் - உக்கிரமான தவமுடைமையால்
பெற்ற காரணப் பெயர். தவச் செறிவால்உடல் ஒளிமயமாயிருந்தது. தவத்தால்
மெய்யுணர்வுற்று, இருவகைப் பற்றறவே பிறவித் துன்பம்நீங்கியதால் 'இடர்
இலான்' என்றார். சுதீக்கணன், பைப்பய என்பனவிகாரங்கள். 27

2658. அருக்கன் அன்ன
முனிவனை அவ் வழி,
செருக்கு இல் சிந்தையர்,
சேவடி தாழ்த்தலும்,

**'இருக்க ஈண்டு' என்று,
இனியன கூறினான்;
மருக் கொள் சோலையில்
மைந்தரும் வைகினார்.**

செருக்கு இல் சிந்தையர் - கருவமில்லாத மனத்தை உடைய
இராமலக் குவர்கள்; **அவ்வழி அருக்கன் அன்ன முனிவனை** -
அவ்விடத்தில் கதிரவன் போல் ஒளியுடைய சுதீக்கண முனிவரின்; **சேவடி
தாழ்தலும்** - செம்மையான திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்கவும்; **ஈண்டு
இருக்க என்று இனியன கூறினான்** - 'இங்கு இருப்பீர்களாக' என்று இனிய
சொற்களைக் கூறினான்; **மைந்தரும் மருக்கொள்சோலையில்
வைகினார்** - இராமலக்குவர்களும் மணம் நிறைந்த அந்தத் தவச்
சோலையில் தங்கினார்கள்.

அருக்கன் - பேரொளி பெற்றமைக்கும் அஞ்ஞான இருள்
அகற்றுதற்கும் உவமை. முன்னர்ச்சுடரும் மேனி' (2657) என்றதற் கேற்ப
இங்கே அருக்கனை உவமை கூறினார். செருக்கு - யான் எனதுஎன்னும்
மதம். 'யானென தென்னும் செருக்கு' (குறள். 346). இராமலக்குவர் தாம்
சக்கரவர்த்திமைந்தர் என்ற செருக்கின்றிப் பணிவாக இன்மொழி பேசுபவர்
எனப்பட்டனர். சரபங்கர் உரைப்படி இராமன் முதலானோர் சுதீக்கணர்
சாலையில் முதலில் ஒரு முறை தங்கிப் பின் பத்து ஆண்டுகள்வேறுவேறு
ஆச்சிரமங்களில் தங்கி மீண்டும் ஒருமுறை இவரைக் கண்டார் என
வான்மீகம்கூறும்.

28

**2659. வைகும் வைகலின்,
மாதவன், மைந்தன்பால்
செய்கை யாவையும் செய்து,
'இவண், செல்வ! நீ'**

அகத்தியப் படலம்

89

**எய்த யான் செய்தது
எத் தவம்?' என்றனன்;**

**ஐயனும், அவற்கு
அன்பினன் கூறுவான்.**

வைகும் வைகலின் - (அவ்வாறு) தங்கியிருக்கும் பொழுது;
மாதவன் - பெருந்தவம் செய்த சுதீக்கணன்; **மைந்தன் பால்** -
இராமனிடத்தில்; **செய்கை யாவையும் செய்து** - செய்ய வேண்டிய
உபசாரங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து; **'செல்வ! இவண் நீ எய்த யான்
செய்தது எத்தவம்?'** என்றனன் - செல்வமுடையவனே! இங்கு நீ
எழுந்தருளும் படி நான் செய்தது எத்தகையதவமோ என்று சொன்னான்;
ஐயனும் அவற்கு அன்பினன் கூறுவான் - இராமனும் அம்முனிவனுக்கு
அன்புடையவனாய்ச் சொல்லுவான்.

வைகல் - வேளை என்றுமாம் செல்வன் - அரசர் செல்வமுடையவன்;
இம்மை மறுமை மோட்சச்செல்வங்களை அருள்பவன் என்றுமாம். தம்மிடம்
வந்தவரிடம் இன்மொழி பேசி மகிழ்வுறச்செய்தல் தலையாய செய்கையாம். 29

2660. **'சொன்ன நான்முகன்தன்
வழித் தோன்றினர்
முன்னையோருள், உயர்
தவம் முற்றினார்
உன்னின் யார் உளர்?
உன் அருள் எய்திய
என்னின் யார் உளர்,
இற் பிறந்தார்?'** என்றான்.

சொன்ன நான்முகன் தன்வழித் தோன்றினர் முன்னையோருள் -
சிறப்பாகக் கூறப் பெற்ற பிரமனின் வமிசத்தில் பிறந்தவர்களாகிய முதன்மை
பெற்ற பண்டையமுனிவர்களுள்; **உயர்தவம் முற்றினார் உன்னின் யார்
உளர்** - சிறந்த தவத்தை முற்றச்செய்தவர் உன்னைப் போல வேறு எவர்
இருக்கின்றனர்?; **உன் அருள் எய்திய இற்பிறந்தார்என்னின் யார் உளர்
என்றான்** - உன் அருளை அடைந்த இவ்வாழ்க்கையில் தோன்றினோர்
என்னைப் போலப் பேறு பெற்றவர் வேறு எவர் உள்ளார் எனக் (இராமன்)
கூறினான்.

சொன்ன - ஆன்றோர் யாவரும் புகழ்ந்து கூறிய என்றுமாம்.
நான்முகன் வழியில்தோன்றியவர் அந்தணர் ஆவர். உயர்தவம் முற்றினார்
என்ற தொடர் 'சுதீக்கணன்' என்றபெயரினை (2657) விளக்கி நிற்கிறது.
இற்பிறந்தார் - நற்குடியில் பிறந்து இல்லறத்திலேவாழ்பவர்; உன்னின் -
ஆலோசித்தால் என்றுமாம், முனிவரின் அருளைப் பெற்றதால் என்னினும்
பேறு பெற்றவர் யாருமில்லை என்றான், தற்புகழ்ச்சியன்று. 30

90

ஆரணிய காண்டம்

2661. உவமை நீங்கிய தோன்றல்
உரைக்கு, எதிர்,
நவமை நீங்கிய நல்
தவன் சொல்லுவான்;
'அவம் இலா விருந்து ஆகி,
என்னால் அமை
தவம் எலாம் கொளத்
தக்கனையால்' என்றான்.

உவமை நீங்கிய தோன்றல் உரைக்கு - உவமை கூறுவதற்கு
எதுவுமில்லாத தலைவனாம் இராமன் கூறிய மொழிக்கு; **எதிர் நவமை**
நீங்கிய நல்தவன் சொல்லுவான் - மறு மொழியாகப் புதுமை நீங்கிய
(பழைய) தவத்தை உடைய சுதீக்கணமுனிவர் பின்வருமாறு கூறினார்; **அவம்**
இலா விருந்து ஆகி - வீண் போகாத நல்லவிருந்தினன் ஆகி; **என்னால்**
அமை தவம் எலாம் கொளத் தக்கனை என்றான் - என்னால்இதுவரை
செய்தமைந்துள்ள என் தவப் பயன்கள் எல்லாவற்றையும் நீ ஏற்றுக்
கொள்ளத்தக்கவன் ஆவாய் என்று கூறினான். **ஆல்** - அசை.

தமது நற்செயல்களைப் பெரியோர் ஆண்டவனுக்குக் காணிக்கை
ஆக்கும் சாத்துவிகத் தியாகம்இது எனப்படும். நவமை என்பது வட
சொல்லடியாக வந்த புதுச் சொல்லாக்கம். விருந்தினர்க்குரியதகுதியாவது
அறிவு ஒழுக்கங்களில் உயர்ந்து நின்றல் - கொளத் தக்கனை' எனப் பாடம்

கொண்டு -காணிக்கை (தட்சணை)யாக ஏற்றுக் கொள்க என்பர்.

முதலாலாம் வான்மீகத்தில் சுதீக்கணர் தாம் தவம் செய்து சம்பாதித்த இந்த உலகில் இராமன் சீதையோடும் இலக்குவனோடும் இன்பமாக இருக்குமாறு கூறுவார். இராமனோ தான் சுயமாகவே உலகங்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதாகக் கூறித் தாங்கள் வசித்தற்குரிய இடத்தை மட்டும் ஏற்பாடு செய்யுமாறு வேண்டுகிறான். கம்பரோ அகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குச் செல்லும் வழியில் சுதீக்கணனைச் சந்தித்ததாகக் கொண்டு வரலாற்றைக் கூறுகிறார்.

31

2662. மறைவலான் எதிர்,
வள்ளலும் கூறுவான்:
'இறைவ! நின் அருள் எத்
தவத்திற்கு எளிது?
அறைவது ஈண்டு ஒன்று;
அகத்தியற் காண்பது ஓர்
குறை கிடந்தது, இனி'
எனக் கூறினான்.

அகத்தியப் படலம்

91

வள்ளலும் மறைவலான் எதிர் கூறுவான் - இராமனும் வேதங்களில் வல்லவராம் சுதீக்கணர் முன் பின்வருமாறு சொல்வான்; **இறைவ நின் அருள் எத்தவத்திற்கு எளிது** - தலைவரே! உன் கருணை எத்தகைய தவத்தினால் பெறக்கூடிய எளிமை உடையது?; **அறைவது ஈண்டு ஒன்று** - நான் தெரிவிப்பது இங்கு ஒன்றுள்ளது (யாதெனில்); **இனி அகத்தியற் காண்பது ஓர் குறைகிடந்தது எனக் கூறினான்**- இப்பொழுது அகத்திய முனிவரைச் சென்று தரிசிப்பது என்ற ஒருமனக்குறை உள்ளது என்று சொன்னான்.

'உம் அருளே எத் தவத்தாலும் அடைதற்கு எளிதன்று. அதனை உம்மால் நான் எளிதில் அடைந்தேன்' என்று கூறினான் இராமன். வான்மீகத்தில் இராமன் 'என் முயற்சியாலேயே தவப்பயனைப் பெற

விரும்புகிறேன் என்ற கருத்தைக் கொண்டே 'நின் தவம் எத்தவத்திற்கு
எளிது' எனக் கூறியதாகவும் கொள்வர். குறை - இன்றியமையாதது.
நிறைவுறாதது.

32

2663. 'நல்லதே நினைந்தாய்; அது,
நானும் முன்
சொல்லுவான் துணிகின்றது;
தோன்றல்! நீ
செல்தி ஆண்டு; அவற்
சேருதி; சேர்ந்தபின்,
இல்லை, நின்வயின்
எய்தகில்லாதவே.

தோன்றல் நீ நல்லதே நினைந்தாய் - சிறந்தவனே! நீ நல்ல
செயலையே எண்ணினாய்; அது நானும் முன் சொல்லுவான்
துணிகின்றது - அதனையே நான் கூட முன்பே உனக்குச் சொல்லும்படி
நிச்சயித்தது; ஆண்டு செல்தி - அவ்வகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குப்
போவாயாக; அவற் சேருதி - அம்முனிவனைச்சேர்வாயாக; சேர்ந்தபின்
இல்லை நின்வயின் எய்தகில்லாதவே - அம்முனிவனை அடைந்த
பின்னர் உன்னிடத்தில் அடையாத பேறுகள் ஒன்றுமில்லை.

நல்லதே நினைத்தாய் என்றது அகத்தியர் அருளும் படைக்கலன்களைப்
பெறுவதையும் அவற்றால் இராவணனை அழிக்கப் போவதையும் சுதீக்கணர்
ஞானக் கண்ணால் அறிந்து கூறியது. இதன் விளக்கமாக அடுத்த பாடலில்
(2664) 'சேருதல் செவ்வியோர் நன்று தேவர்க்கும், யாவர்க்கும் நன்று' என்ற
அடிகள் உள்ளன.

துணிகின்றது என்பது கால வழுவமைதி. செல்தி என்ற வினைமுற்றை
வினையெச்சப் பொருளில்கொண்டு, சென்று சேருதி எனப் பொருள்
கொள்வர்.

33

2664. 'அன்றியும் நின்
வரவினை ஆதரித்து,

இன்றுகாறும் நின்று
ஏழுறுமால்; அவற்
சென்று சேருதி;
சேருதல், செவ்வியோய்!
நன்று தேவர்க்கும்; யாவர்க்கும்
நன்று' எனா,

அன்றியும் நின் வரவினை ஆதரித்து - அல்லாமலும் உன்னுடைய வருகையை விரும்பி; இன்று காறும் நின்று ஏழுறுமால் - இன்று வரையிலும் எதிர்பார்த்து இருந்து மகிழ்ச்சி அடைவார் ஆதலால்; அவற் சென்று சேருதி - நீ போய் அகத்தியரை அடைவாயாக; செவ்வியோய் சேருதல் தேவர்க்கும் நன்று - சிறந்தவனே! அகத்தியரை அடைதல் விண்ணவர்க்கும் நல்லதே; யாவர்க்கும் நன்று எனா - மற்றெல்லார்க்கும் நல்லதே ஆகும் என்று கூறி,

இராமனின் வரவு இராவணாதிகளை அழித்து யாவர்க்கும் நன்மை புரியும் என மகிழ்வுற்றார். அரக்கரின் அழிவுக்கு உதவும் கருவிகளை இராமன் பெற வருவான் என எண்ணிய மகிழ்ச்சியுமாம். செவ்வியோய் - அழகுடையோய் என்றுமாம். ஏழுறல் - ஏக்கமடைதல் என்று பொருள் கூறி இராமன் எப்போது வருவான் என எதிர் பார்த்து ஏங்கினார் என்றும் உரைப்பர். முன்னுள்ள பாடலில் (2663) கூறிய 'நல்லதே நினைந்தாய்' என்றதனை மேலும் விரித்துக்கூறியதாம்.

34

இராமன் அகத்தியனைச் சேர்தல்

2665. வழியும் கூறி, வரம்பு
அகல் ஆசிகள்
மொழியும் மா தவன் மொய்ம்
மலர்த் தாள் தொழா,
பிழியும் தேனின்

**பிறங்கு அருவித் திரள்
பொழியும் சோலை
விரைவினில் போயினார்.**

வழியும் கூறி வரம்பு அகல் ஆசிகள் மொழியும் மாதவன் மொய்யம்
மலர்த்தாள் தொழா - அகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குச் செல்லும் வழியை
விளக்கமாகச் சொல்லி எல்லையற்ற ஆசிமொழிகளைக் கூறும் பெருந்
தவத்தோனாம் சுதீக்கணரின் வண்டுகள் மொய்க்கும் தாமரை மலர்போன்ற
திருவடிகளை வணங்கி; **பிழியும் தேனின் பிறங்கு அருவித்திரள் -**
அடையிலிருந்துபிழியப்படும் தேன் ஒழுக்குப் போன்று விளங்கிய அருவித்
தொகுதிகள்; **பொழியும் சோலைவிரைவினில் போயினார் - நீரைச்**
சொரியும் தவச் சாலையிலிருந்து (இராமன் முதலோர்)விரைவாகச் சென்றனர்.

அகத்தியப் படலம்

93

தேனின் பிறங்கு அருவித்திரள் என்பதைத் தேனே அருவியாக
விளங்கும் மலர்வனம் எனக்கூறுவர். அங்குள்ள அருவிகளில் தேன்
பெருக்கு இடையறாது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்பர். சுதீக்கணரின் சோலை
பல்வேறு இனிய பழங்களையும் மலர்களையும் செடி, கொடிகளையும்
கொண்டது எனவான்மீகம் கூறும். இச்சோலையை அகத்தியர் சோலை
எனவும் கூறுவர். செல்லும் வழியில் அகத்தியரின் உடன்பிறப்பாம் சுதர்சன
முனிவர் தவவனம் உள்ளது. அதற்குத் தெற்கே அகத்தியர் ஆச்சிரமம்
உள்ளது எனச் சுதீக்கணர் இராமனிடம் கூறியதாகவும் வழியில் சுதர்சனரை
இராமன் முதலியோர் பணிந்து சென்றதாகவும் முதலூல் கூறும். 35

**2666. ஆண்தகையர் அவ் வயின்
அடைந்தமை அறிந்தான்;
ஈண்டு, உவகை வேலை துணை
ஏழ் உலகம் எய்த,
மாண்ட வரதன் சரண் வணங்க,
எதிர் வந்தான்-
நீண்ட தமிழால் உலகை**

நேமியின் அளந்தான்.

நீண்ட தமிழால் உலகை நேமியின் அளந்தான் - நீண்ட காலம் உள்ள தமிழ்மொழியால் திருமால் மூவுலகை அளந்தது போல உலகை அளந்தவனாகிய அகத்திய முனிவர்; ஆண்தகையர் அவ்வயின் அடைந்தமை அறிந்தான் - இராமலக்குவர்கள் அந்த இடத்தைச் சேர்ந்ததை அறிந்தவனாகி; ஈண்டு உவகை வேலை - மேன் மேல் பொங்கும் மகிழ்ச்சியாம் கடல்; துணை ஏழ் உலகம் எய்த - ஈரேழ் (பதினான்கு) உலகங்களையும் அடையும் வண்ணம்; மாண்ட வரதன் சரண் வணங்க எதிர் வந்தான் - மாட்சிமைப்பட்டவரங்களை அருளும் இராமன் தம் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க எதிரே வந்தார்.

சிவபெருமான் அகத்தியற்கு அருளியதாலும் தொன்று தொட்டு அடியார் பலர் இறைவனைத் துதித்தது இம்மொழியினால் ஆதலாலும் 'நீண்ட தமிழ்' என்றார். சிவபெருமான் இலக்கணம் உபதேசித்துத்தெற்கே அதை வளர்க்கச் செய்ததால் அகத்தியன் தமிழால் உலகை அளந்தான் என்றார்.

நேமி - திருமால். அவன் தன் திருவடியால் நீண்ட உலகை அளந்தது போல் தமிழால் அகத்தியர் இவ்வுலகை அளந்தார். அளந்தமை என்பது அறிவுச் செல்வங்களை எல்லாம் அம்மொழியில் உண்டாக்கியது. மக்கள் அறிவன யாவற்றையும் தமிழ் கொண்டே அறியுமாறு அதனை வளமுறச் செய்தார். பதினான்கு உலகங்களும் உவகை எய்தியது என்பது இனி இராவணனால் பட்ட துன்பம் இராமனால் தீரப்போகிறது என்று எண்ணியதால் ஆகும். அல்லது முனிவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி எல்லா உலகங்களிலும் பரவியது என்பர். மாண்ட வரதன் என்பதை அகத்தியர்க்காக்கி அவர் திருவடியில் இராமன் வணங்க என்றும் பொருள் காண்பர்.

2667. **பண்டு, 'அவுணர் மூழ்கினர்;
படார்கள்' என வானோர்,
'எண் தவ! எமக்கு அருள்க'
எனக் குறையிரப்பக்
கண்டு, ஒரு கை வாரினன்
முகந்து, கடல் எல்லாம்
உண்டு, அவர்கள் பின், 'உமிழ்க'
என்றலும், உமிழ்ந்தான்.**

(அவ்வகத்தியர்) வானோர் பண்டு அவுணர் மூழ்கினர் படார்கள் என - தேவர்கள் முன்னொருகாலத்தில் 'அசுரர்கள் கடலில் மூழ்கி ஒளிந்து கொண்டனர். ஆதலால் அவர்கள் இனி அழியமாட்டார்கள் எனக் கருதி; **எண்தவ எமக்கு அருள்க எனக் குறையிரப்ப** - மதிக்கத் தக்கதவம் செய்த முனிவனே! எங்களுக்கு அருள்புரிவீராக' எனத்தம் குறையைச் சொல்லிக் கெஞ்சிக்கேட்க; **கண்டு கடலெல்லாம் ஒரு கைவாரினன் முகந்து உண்டு** - அவர்கள் படும் துன்பத்தை அறிந்து ஏழுகடல்களிலுள்ள நீரை எல்லாம் ஒரு கையால் அள்ளி எடுத்துப் பருகி; **பின் அவர்கள் உமிழ்க என்றலும் உமிழ்ந்தான்** - பிறகு அவ்வானோர் 'அக் கடல் நீரை உமிழ்ந்தருள்க' என்று வேண்டியதும் மீண்டும் உமிழ்ந்து அக்கடல்களை நீரால் நிரப்பினான்.

தேவர்களின் பகைவரான விருத்திராசுரன் முதலிய அரக்கர்கள் கடலில் ஒளிந்து கொள்ளஇந்திரன் முதலியோர் அகத்தியரை அடைந்து தம்மைக் காக்க வேண்டினர். அவர் கடல் நீரைக்குடித்ததும் அவ்வரக்கர்கள் வெளிப்பட இந்திரன் அவர்களை அழித்தான். பின் தேவர்கள்விருப்பப்படி தாம் பருகிய நீரை உமிழ்ந்து கடல்களை மீண்டும் நிரப்பினார். முன்னர் அரக்கர்களை அழிக்கத் தம் செயலால் உதவிய அகத்தியர் இப்போது இராமனுக்குப் படைக்கல முதலிய அரக்கர்களை அழிக்க உதவப் போகிறார்

2668. தூய கடல் நீர் அடிகில் உண்டு,
அது துரந்தான்;
ஆய அதனால் அமரும் மெய்
உடையன் அன்னான்;

அகத்தியப் படலம்

95

மாய-வினை வாள் அவுணன்
வாதவிதன் வன்மைக்
காயம் இனிது உண்டு, உலகின்
ஆர் இடர்களைந்தான்.

தூய கடல் நீர் அடிகில் உண்டு அது துரந்தான் - தூய்மையான கடல்களின் நீர் முழுவதையும் உணவாக உண்டு அதனை மீண்டும் உமிழ்ந்த முனிவரும்; ஆய அதனால் அமரும் மெய் உடையன் அன்னான் - அப்படிப்பட்ட செயலால் குறுகியது எனினும்விரும்பத்தக்க உடலை உடைய குறுமுனி என அத்தகையோரும்; மாய வினை வாள் அவுணன் வாதவி தன்வன்மைக் காயம் இனிது உண்டு - வஞ்சகச் செயல்களையுடைய வாட்படையுடைய அரக்கனாம் வாதாபிஎன்பவனின் வலிய உடலை மகிழ்ந்து உண்டு; உலகின் ஆர் இடர் களைந்தான் - உலகமக்களின் கொடிய துன்பத்தைப் போக்கியவரும் ஆவார்.

அகத்தியர் கடல்நீரை உண்ட செய்தி மீண்டும் உரைக்கப் பெறுகிறது. இதனால் முனிவரின்செயற்களும் செயல் நினைவூட்டப் பெறுகிறது. வாள் அவுணன் - வாள் போல் கொடுந்தொழில் புரியும்அசுரன். வாதவி - வாதாபி என்ற வட சொல்லின் தமிழாக்கம்.

வாதாபி வரலாறு

இவ்வலன் வாதாபி என்ற இரு அசுரர்களாம் உடன்பிறந்தோர், முனிவர்களையும் அந்தணர்களையும்சிரார்த்தம் என வரவழைத்து ஆட்டின்

உருவு கொண்ட தன் தம்பி வாதாபியை இவ்வலன் சமைத்துவிருந்திடுவார். அவர்கள் அதனை உண்டபின் 'வாதாபி வெளியேவா' என இவ்வலன் அழைத்ததும் தன்னை உண்டவர் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு உயிரோடு வாதாபி வெளியே வருவான். பின் இருவரும் இறந்த விருந்தினரின் ஊனை உண்டு மகிழ்வார். இவ்வாறு பல அந்தணர்களையும் முனிவர்களையும் அவர்கள் உண்டு வரும் காலத்தில் அங்கு வந்த அகத்தியர்க்கும் அவ்வாறே விருந்திட்டழைத்தபோது முனிவர் தம் தவ வலிமையால் அவனைத் தம் வயிற்றிலேயே செரிக்குமாறு செய்தார். அது கண்டு தம்மை அழிக்க வந்த இவ்வலனையும் அழித்தார்.

38

**2669. யோகமுறு பேர் உயிர்கள்தாம்,
உலைவுறாமல்
ஏகு நெறி யாது?' என, மிதித்து
அடியின் ஏறி;
மேக நெடு மாலை தவழ் விந்தம்
எனும் விண் தோய்
நாகம் அது நாகம் உற, நாகம்
என நின்றான்.**

யோகமுறு பேர் உயிர்கள் தாம் - யோக மார்க்கத்தில் நிலை நிற்கும் பெரும் - முனிவர்கள் தாம்; **உலைவுறாமல் ஏகு நெறியாது என** - துன்பம்

96

ஆரணிய காண்டம்

அடையாமல் (இவ்விந்த மலையைக்) கடந்து போகும் வழி எது என்று (தேவர்கள்) அந்த அகத்தியரைக்கேட்க; **அடியின் மிதித்து ஏறி** - தம் காலடியால் மிதித்து அம்மலை மேல் ஏறி; **மேகநெடுமாலை தவழ் விந்தம் எனும்** - பெரிய மேகங்கள் நீண்ட வரிசையில் படிந்துள்ள விந்தியமலை எனப்படும்; **விண் தோய் நாகம் அது** - வானம் அளாவி உயர்ந்த மலையானது; **நாகம் உற** - பாதாள உலகைச் சென்றடையும்படி ஆழ்ந்து போக; **நாகம் என நின்றான்** - ஒருயானை போலப் பெருமிதத்துடன்

நின்றான்.

யோகமுறு பேர் உயிர் என்பதற்கு முயற்சியை மேற்கொண்டு வாழும் பெரும் கணக்கில் உள்ள உயிர்கள் என்பர். நாகம் - பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல். விசுவாமித்திரர் விருப்பப்படி இராமன் சீதையை மணக்க வேண்டி வில்லை ஒடிக்க எழுந்து சென்ற போது 'நாகமும் நாகமும் நாணநடந்தான்' (697) என்ற அடியையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இது சொல் பின் வருநிலை அணி.

அகத்தியர் விந்தம் அடக்கிய வரலாறு:

விந்திய மலை மற்றெல்லா மலைகளிலும் தான் உயரக் கருதி வானளாவி உயர்ந்தது. அதனால்கதிரவன், மதி, விண்மீன்கள் ஆகியவை வானில் செல்லும் வழி தடுக்கப் பெற்றது. அது கண்டு தேவரும் முனிவரும் அகத்தியரை விந்தியமலையை அடக்குமாறு வேண்டினர். அவர் அம் மலையிடம் தான் வடக்கேயிருந்து தென் திசைக்குச் சென்று மீளும் அளவு அவ்வாறே குறுகிக் கிடக்கக் கூறிச் சென்றார். அதுமுதல் அதன் வளர்ச்சி குன்றியது என்பது புராண வரலாறு.

39

2670. மூசு அரவு சூடு முதலோன்,
உரையின், 'மூவா
மாசு இல் தவ! ஏகு' எனவடாது
திசை மேல்நாள்
நீசம் உற, வானின் நெடு மா
மலயம் நேரா,
ஈசன் நிகர் ஆய், உலகு சீர்
பெற இருந்தான்.

மேல்நாள் வடாது திசை நீசம் உற - முன்னொரு காலத்தில் வடக்குத் திசை கீழே தாழ்ந்து போக; மூசு அரவு சூடு முதலோன் - நெருக்கமாகப் பல பாம்புகளை அணிகலன்களாகத் தரித்த சிவபெருமான்; மூவா மாசு இல் தவ - முதிர்ந்தும் தளராத குற்றமில்லாத தவத்தை உடைய அகத்தியனே!; ஏகு என - நீ தென்திசைக்குச் செல்வாயாக என்று கூற;

உரையின் - அக்கட்டளைப்படி; வானின் நெடுமாமலயம் நேரா -
விண்ணளவு உயர்ந்த நீண்ட பெரிய மலயமலையை அடைந்து; ஈசன் நிகர்
ஆய்உலகு சீர் பெற இருந்தான் - சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாக உலகம்
தாழாது சமனிலை அடைய அங்குத்தங்கியிருந்தான்.

அகத்தியப் படலம்

97

மூசு - வலிய, கொடிய எனலுமாம். வடாது - மரூஉ மொழி, நீசம் -
தாழ்வு நீசம் எனும்நிலைகள் கிரககதிகள் குறித்துச் சோதிட நூல்கள் கூறும்.
மாமலயம் இமயமலைக்கு நிகராகவும், அகத்தியர் சிவபெருமானுக்குச்
சமமாகவும் கூறியது புராண வரலாற்றைச் சுட்டும்.

அகத்தியர் மலையம் சென்ற வரலாறு

உமையவள் திருமண காலத்தில் இமயத்தில் சிவன் முதலியோர்
யாவரும் கூடியிருந்ததால் வடதிசைதாழத் தென் திசை உயர்ந்தது. அது
கண்டு சிவபெருமான் அகத்தியரை நோக்கித் தெற்கே சென்று
இருதிசைகளையும் சமனூறச் செய்யுமாறு கூறினார். அகத்தியரும் தெற்கே
மலைய மலையில் வீற்றிருக்கஇறு திசையும் சமன் ஆயின. 40

2671. உழக்கும் மறை நாலினும், உயர்ந்து
உலகம் ஒதும்
வழக்கினும், மதிக் கவியினும்,
மரபின் நாடி.-
நிழல் பொலி கணிச்சி மணி நெற்றி
உமிழ் செங் கண்
தழல் புரை சுடர்க் கடவுள்
தந்த தமிழ்-தந்தான்.

நிழல்பொலி கணிச்சி மணி நெற்றி உமிழ் செங்கண் - ஒளி
விளங்கும் மழுவாயுத்தையும் அழகிய நெற்றியில் நெருப்பைக் கக்கும் சிவந்த
கண்ணையும்உடைய; தழல்புரை சுடர்க் கடவுள் - நெருப்பை ஒத்த

ஒளிவடிவான சிவபெருமான்; **தந்தமீழ்** - அருளிய தமிழ் மொழியை;
உழக்கும் மறை நாலினும் - வருந்தி ஒதி அறியக்கூடிய வழக்கினாலும்;
உயர்ந்து உலகம் ஒதும் வழக்கினும் - உயர்ந்தோராகிய உலகம் கூறுகின்ற
 உலகவழக்காலும்; **மதிக் கவியினும் மரபின்நாடி** - அறிவாலும் செய்யுள்
 வழக்காலும் மரபு நெறியாலும் முறைப்பட ஆராய்ந்து; **தந்தான்** -
 உலகினர்க்கு அருளினான்.

உழக்கும் மறை என்பது கனம் முதலிய முறையே பயின்று ஓசை
 தவறாமல் ஒதி உணரத்தக்க வேதம் என்பதாம். இதனால் வேதம்
 ஒதுதலிலுள்ள கடின நிலை புலப்படும். ஆதியில் தமிழ் நூல்
 அகத்தியற்குணர்த்திய மாதொரு பாகனை வழத்துதும் எனச் சேனாவரையர்
 கூற்றையும் இதனோடு ஒப்பிடலாம். அகத்தியர் அருளிய இலக்கணம்,
 சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் எனப்படும். மதிக்கலையினும் எனப் பாடமோதிப்
 புத்தி கப்பு விட்டதனாலும் எனப் பழைய உரை கூறும். வடமொழி
 தென்மொழிகளுக்கு இறைவன் சிவபெருமானே முதல் என்ற கருத்தை இது
 புலப்படுத்தும். (ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் தத்தம் கடவுளரே மொழிகளைப்
 படைத்தனர் என்று தம் கொள்கையைக் கூறுவர்) இப்பாடல்களால் கடலை
 உண்டது, வாதாபி வலம் அழித்தது, விந்தத்தை அடக்கியது, தென்திசை வட
 திசையைச் சமனாக்கியது. முதலிய அகத்தியரின் அருஞ்செயல்களை அறிய
 முடிகிறது. நீண்ட தமிழால் அளந்ததில் (2666) தொடங்கி இங்குத் தமிழ்

98

ஆரணிய காண்டம்

தந்தான் எனக் கூறுவதால் அகத்தியரின் பெருமையில் தமிழே முதலும்
 முடிவுமாய் விளங்குவது புலனாம்.

41

அகத்தியன், இராமனை வரவேற்று, அளவளாவல்

2672. "விண்ணினில், நிலத்தினில்,
 விகற்ப உலகில், பேர்
 எண்ணினில், இருக்கினில்,
 இருக்கும்" என யாரும்
 உள் நினை கருத்தினை, உறப்

**பெறுவெனால், என்
கண்ணினில்' எனக் கொடு
களிப்புறு மனத்தான்.**

(அத்தகைய அகத்தியர்) விண்ணினில் நிலத்தினில் விகற்ப உலகில்
பேர் எண்ணினில் இருக்கினில் இருக்கும் என - தேவருலகிலும்,
பூவுலகிலும் மற்றும் பல உலகங்களிலும் வேதங்களிலும் உள்ளதாகும் என்று;
யாரும் உள்நினை கருத்தினை என் கண்ணினில் உறப்பெறு வென்-
யாவரும் மனத்தினுள்ளே நினைக்கப் பெறும் பொருளை (இராமன்) எனது
கண்களால் இன்று காணப்பெறுவேன்; **எனக் கொடு களிப்புறுமனத்தான்** -
என்று எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையும் மனத்தை உடையவன் ஆனான்; **ஆல்** -
வியப்பிடைச் சொல்.

விகற்ப உலகு என்றது. அதலம் முதலிய பல்வேறு உலகங்களை.
எல்லாப் பொருள்களிலும் கரந்து உறைவதாலும் நினைவார் உளத்தில் அவர்
நினைவும் வடிவில் விரைந்து சேர்வதாலும் எல்லா மறைகளும் தெரிவிக்கும்
பொருள் ஆதலாலும் இவ்வாறு கூறினார். எல்லா உலகங்களிலும் கலந்து
விளங்கும் பரம்பொருளாம் இராமனைக் கண்ணால் காணும் பேறு பெற்றதால்
அகத்தியர் களிப்புறு மனத்தராய் இருந்தார். கருத்து - பேரறிவாகிய இராமன்
என்பர்.

42

2673. **'இரைத்த மறை நாலினொடு
இயைந்த பிற யாவும்
நிரைத்த நெடு ஞானம் நிமிர் கல்லில்
நெடு நாள் இட்டு
அரைத்தும், அயனாலும் அறியாத பொருள்
நேர் நின்று
உரைக்கு உதவுமால்' எனும்
உணர்ச்சியின் உவப்பான்.**

(மேலும் அகத்தியர்) இரைத்த மறை நாலினொடு இயைந்த
பிறயாவும் - பேரொலி கொண்டு ஒலிக்கும் நான்கு வேதங்களோடு
பொருந்திய பிற

சாத்திர நூல்களையும்; நிரைத்த நெடு ஞானம் நிமிர் கல்லில் நெடு நாள்
இட்டு அரைத்தும் -முறையே பயின்ற சிறந்த அறிவாகிய உயர்ந்த
அம்மியில் பலநாள் இட்டு அரைத்துஆராய்ந்தும்; அயனாலும் அறியாத
பொருள் நேர்நின்று உரைக்கு உதவும் - பிரமனாலும் அதன்சிறப்பைக்
கண்டறிய முடியாத அப்பரம் பொருள் எதிரில் நின்று உரையாடற்கு அருள்
செய்யும்; எனும் உணர்ச்சியின் உவப்பான் - என்கின்ற அறிவால்
களிப்பவரானார்; ஆல் - அசை.

பிரமன் முதலியவர்களும் வேதம் முதலிய நூல்களும் அறிதற்கு
முடியாத பரம்பொருள் கண்முன்நின்று பேசுதற்குரிய நற்பேறு வாய்த்ததே
என்ற உணர்ச்சியால் அகத்தியர் மனத்தில் மகிழ்ச்சிபொங்கியது. இயைந்த
பிற என்பவை அவ் வேதங்களின் பொருளை நன்கறிய உதவும் கருவி
நூல்களானமீமாம்சை, புராணம், நியாயம், தருமசாஸ்திரம் முதலியவை. மறை
முதலிய நூல்களாம் அம்மியைக்கொண்டு தன் ஞானமாம் கல்லில் இட்டு
அரைத்து என்றும் உருவகம் செய்வர். உரைக்குதவும் எனக்கொண்டு
தொடுத்தலைக் குறிப்பர்.

43

2674. 'உய்ந்தனர் இமைப்பிலர்;
உயிர்த்தனர் தவத்தோர்;
அந்தணர் அறத்தின் நெறி
நின்றனர்கள்; ஆனா
வெந் திறல் அரக்கர் விட வேர்
முதல் அறுப்பான்
வந்தனன் மருத்துவன்' என,
தனி வலிப்பான்.

(அவ்வகத்திய முனிவர்) ஆனா வெந்திறல் அரக்கர் விடவேர் முதல்
அறுப்பான் மருத்துவன்வந்தனன் - நீங்காத கொடிய வலிமையுடைய
இராக்கதர் எனும் நஞ்சின் வேரை அடியோடு அறுப்பதற்கு வைத்தியன்
போன்ற இராமன் இங்கு வந்துவிட்டான்; (ஆகையால்) இமைப்பிலர்

உய்ந்தனர் - தேவர்கள் பிழைத்தார்கள்; **தவத்தோர் உயிர்த்தனர்** - முனிவர்கள் உயிர் பெற்றார்கள்; **அந்தணர் அறத்தின் நெறி நின்றனர்** - அந்தணர்கள் தருமமார்க்கத்தில் ஒழுகலாயினர்; **என(த்)தனி வலிப்பான்** - என்று தானே நன்றாகத்துணிபவனானான்.

அரக்கராகிய நச்சு மரத்தை வேரோடறுக்க இராமன் வந்து விட்டானாதலால் தேவர்கள் நல்வாழ்வும், முனிவர்கள் உயிரும், அந்தணர்கள் அறநெறி வாழ்வும் பெற்றவராவர் எனத் துணிவுகொண்டார் அகத்தியர். திருமாலே தன்வந்தரியாகத் தோன்றிய ஆதி வைத்தியன் ஆதலாலும் பிறப்பு முதலிய நோய்களைப் போக்குபவன் ஆதலாலும் மருத்துவன் என இராமன் கருதப் பெற்றான். உய்ந்தனர் முதலிய இறந்தகால வினை முற்றுக்கள் தெளிவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. உருவக அணி. 44

100

ஆரணிய காண்டம்

2675. 'ஏனை உயிர் ஆம் உலவை யாவும் இடை வேவித்து ஊன் நுகர் அரக்கர் உருமைச் சுடு சினத்தின் கான அனலைக் கடிது அவித்து, உலகு அளிப்பான், வான மழை வந்தது' என, முந்துறு மனத்தான்.

(பின்னும் அகத்திய முனிவர்) ஏனை உயிர் ஆம் உலவை யாவும் இடை வேவித்து - மற்றையுயிர்களாகிய மரங்கள் எல்லாவற்றையும் தமக்கு உணவு வேண்டும் பொழுதெல்லாம் வேகவைத்து; ஊன் நுகர் அரக்கர் - (அவற்றின்) உடலை உண்ணும் இராக்கதர்; உருமைச் சுடு சினத்தின் - இடியையும் சுடுகின்ற கோபமாகிய; கான அனலைக் கடிது அவித்து - காட்டுத் தீயைவிரைவாக அழித்து; உலகு அளிப்பான் வானமழை வந்தது - உயிர்களைக் காப்பதற்குவிண்ணில் தோன்றும் மேகத்திலிருந்து மழை வந்தது; என முந்துறு மனத்தான் - என்று (இராமனைக்காண)

முற்படுகின்ற மனத்தை உடையவன்.

ஏனைய உயிர் - அரக்கர் ஒழிந்த பிற உயிர்கள். ஊன் -
ஆகுபெயராய் உடலுக்காகி வந்தது. அரக்கர்க்குத் தாக்கி எரிக்கும் இடியோடு
கூடிய தீ உவமை. இராமனுக்குத் தீயை அவிக்கும் வானமழை உவமை.
இலக்குவன் நாண் ஒலி கேட்டு இராமன் 'வீறாக்கிய பொற்கலன் வில்லிட
ஆரம்மின்னமாறாத் தலைச் சொல் மாரி வழங்கி வந்தான் கால் தாக்க
நிமிர்ந்து புகைந்து கனன்றுபொங்கும் ஆறாக் கனல் ஆற்றும் ஓர் அஞ்சன
மேகம் என்ன' (1726) வந்ததைக் கூறும் பாடலுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. இது
உருவக அணி.

45

**2676. கண்டனன் இராமனை வர;
கருணை கூர,
புண்டரிக வாள் நயனம் நீர்
பொழிய, நின்றான்-
எண் திசையும் ஏழ் உலகும்
எவ் உயிரும் உய்ய,
குண்டிகையினில், பொரு இல்,
காவிரி கொணர்ந்தான்.**

எண்திசையும் ஏழ்உலகும் எவ் உயிரும் உய்ய - எட்டுத்
திக்குகளும் ஏழு உலகங்களும் எல்லா உயிரினங்களும் நற்கதி
அடைவதற்காக; குண்டிகையினில் பொரு இல் காவிரி கொணர்ந்தான் -
தமது கமண்டலத்தில் ஒப்பற்ற காவிரி ஆற்றினைக் கொண்டு வந்த
அகத்தியர்; இராமனை வரக்

அகத்தியப் படலம்

101

**கண்டனன் - இராமனைத் தம்மிடம் நாடி வரக் கண்டு; புண்டரிக வாள்
நயனம் கருணை கூர நீர் பொழிய நின்றான் - தாமரை போன்ற ஒளி
பொருந்திய கண்களிலிருந்து இன்பக் கண்ணீர் சொரிய நின்றார்.**

கூர-அதிகரிக்க. கருணை கூர என்பதனைக் கண்டனன் என்பதோடும் கூட்டலாம். குண்டிகை - தவசியர்க்குரிய வாய் குறுகிய சிறிய நீர்க்குடம். பொருவில் காவிரி - கங்கை முதலிய பிற புண்ணிய நதிகளும் இதில் படிந்து தம் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் தூய்மை வாய்ந்ததால் ஒப்பில்லாதது ஆயிற்று. 'கங்கையிற் புனிதமாகிய காவிரி' என்றார் பிறகும் (தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமாலை. 23) பின்னரும் 'தெய்வப் பொன்னி' என இப்படலமும் கூறும் (2688).

46

2677. நின்றவனை, வந்த நெடியோன்

அடி பணிந்தான்;

அன்று, அவனும் அன்பொடு தழீஇ,

அமுத கண்ணால்,

'நன்று வரவு' என்று, பல நல்

உரை பகர்ந்தான்-

என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி

இசை கொண்டான்.

நின்றவனை வந்த நெடியோன் அடி பணிந்தான் - (அங்ஙனம் நின்ற) அகத்தியரை அங்கே வந்த இராமன் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்; **அன்று** - அப்பொழுது; **என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்** - எக்காலத்தும் உள்ளதாகிய இனிய தமிழின் இலக்கணங்களைக் கூறிப்புகழ் பெற்ற அகத்தியராகிய; **அவனும்** - அம்முனிவரும்; **அமுத கண்ணால் அன்பொடு தழீஇ** - அப்பொழுது அம்முனிவரும் இன்பக் கண்ணீர் விட்டவராய் அன்பினால் தழுவிக்கொண்டு; **வரவு நன்று என்று பல நல்உரை பகர்ந்தான்** - உங்கள் வருகை நன்றாயிருந்தது என்ற பல நல்ல சொற்களை இனிதாகச் சொன்னார்.

குறுமுனியாம் அகத்தியர் முன் நெடியோனாம் இராமன் வந்து வணங்கினான். மாவலியிடத்து உலகனைத்தும் அளக்க எடுத்த திரிவிக்கிரமனை இது நினைவூட்டும். பண்பு நலன்களால் யாவரினும் உயர்ந்தோன் என்றுமாம். தமிழ் மொழி என்றுமுள்ளது என்பதைச் சுட்டியதால் முன்னரே இருந்த மொழிக்கு அகத்தியர் இலக்கணம் அமைத்தார் என்ற

2678. வேதியர்கள் வேத மொழி
வேறு பல கூற,
காதல் மிக நின்று, எழில்
கமண்டலுவின் நல் நீர்
மா தவர்கள் வீசி, நெடு மா
மலர்கள் தூவ,
போது மணம் நாறு குளிர் சோலை
கொடு புக்கான்.

வேதியர்கள் வேதமொழி வேறுபல கூற - அந்தணர்கள் பல்வேறு
வகைப்பட்ட வேத வாக்கியங்களைச் சொல்ல; காதல் மிக நின்று எழில்
கமண்டலுவின் நல்நீர் மாதவர்கள் வீசி - அன்பு மிகுதலால் சூழ்ந்து
நின்று அழகிய கமண்டலங்களிலுள்ள நல்ல நீரை மிக்க தவமுடையவர்கள்
தெளித்து; நெடுமாமலர்கள் தூவ - அழகிய பெரிய மலர்களை மேலே
சொரிய, (அகத்தியர் இராமனை); போது மணம் நாறு குளிர் சோலை
கொடு புக்கான் - மலர்கள் மணம் வீசும் குளிர்ந்த சோலைக்குள்
அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

வேதமந்திரங்களைக் கூறி நன்னீர் தெளித்து மலர் தூவல் அம்முனிவர்
செய்யும் உபசார வகை. கமண்டலு - கமண்டலம். குண்டிகை கரசும் எனவும்
வழங்கப்பெறும். போது என்பது அப்பொழுது மலரும் நிலையில்
உள்ளமலர்.

2679. பொருந்த, அமலன் பொழிலகத்து
இனிது புக்கான்;
விருந்து அவன் அமைத்தபின்,
விரும்பினன்; 'விரும்பி,
இருந் தவம் இழைத்த எனது இல்லிடையில்

**வந்து, என்
அருந் தவம் முடித்தனை; அருட்கு
அரசு! என்றான்.**

அமலன் பொழிலகத்து(ப்) பொருந்த இனிது புக்கான் - இராமன்
சோலைக்குள் மனம் ஏற்றிட இனிமையாய்ப் புகுந்தவனாய்; **அவன் விருந்து**
அமைத்தபின் விரும்பினன் - அம்முனிவர் விருந்திட்டு உபசரித்த பின்
மகிழ்ந்திருந்தான்; **விரும்பி(அப்போது அகத்தியர்) மகிழ்ந்து**
(இராமனைப்பார்த்து); **அருட்கு அரசு - கருணைக்குத் தலைவனே!**
இருந்தவம் இழைத்த எனது இல்லிடையில் வந்து மிக்க தவத்தைச் செய்த
என்னுடைய வீட்டில் எழுந்தருளி; **என் அருந்தவம் முடித்தனை**
என்றான் - என்னுடைய அரிய தவத்தை நிறைவேற்றினாய் என்று கூறினார்.

அகத்தியப் படலம்

103

இராமனை நோக்கி 'நீ இவ்வாறு எழுந்தருளியது 'நான்
முற்பிறவிகளிலும் இப்பிறவியிலும் செய்த நற்றவத்தால்' என்றும் 'நான்
செய்யும் தவம் உன் வருகையால் இப்போது முற்றுப் பெற்றது' என்றும்
கூறினார். இனி விரும்பினனாகிப் புக்கான் எனவுமாம். இராமன் பேரருள்
கொண்டு தம் தவச்சாலைக்கு வந்ததால் 'அருட்கரசு' என்றார். இராமன்
வருகையே பெரும் பேறு; இனிச் செய்யும் தவம் வேறு இல்லை என்பது
புலப்பட 'அருந்தவம் முடித்தனை' என்றார். பெரியோர் தம் விருந்திடம்
இவ்வாறு கூறி அவர் தம் பெருமையை உணர்த்தித் தம் அன்பின்
பெருக்கையும் வெளிப்படுத்துவர். விருந்து - புதுமை; புதிதாய் வந்தவர்க்குச்
செய்யும் உபசாரத்துக்கு ஆம். இருமடியாகுபெயர். 49

**2680. என்ற முனியைத் தொழுது,
இராமன், 'இமையோரும்,
நின்ற தவம் முற்றும்
நெடியோரின் நெடியோரும்,
உன் தன் அருள்
பெற்றிலர்கள்; உன் அருள் சுமந்தேன்;**

**வென்றனென் அனைத்து உலகும்; மேல்
இனி என்? என்றான்.**

என்ற முனியை இராமன் தொழுது - என்று கூறிய அகத்திய
முனிவரை இராமன் வணங்கி; இமையோரும் நின்ற தவம் முற்றும்
நெடியோரின் நெடியோரும் - தேவர்களும், தாம் செய்ய வேண்டிய
தவத்தை முழுதும் செய்து முடித்த மேலோர் யாவர்க்கும் மேலான மா
முனிவர்களும்; உன்தன் அருள் பெற்றிலர்கள் - உன்னுடைய
கருணையைப் பெற்றார் இல்லை; உன் அருள் சுமந்தேன் - உன்
கருணையைப் பெற்றேன்; அனைத்து உலகும் வென்றனென் -
(ஆகையால்) எல்லா உலகங்களையும் வென்றவனானேன்; மேல் இனி என்
என்றான் - இதற்கு மேலாக இனி எனக்குக் கிடைக்கும் நன்மை என்ன
உள்ளது என்று கூறினான்.

உன்னருள் சுமந்தேன் என்றது என் தகுதிக்கு மேலாக நீ எனக்கு
அருள் புரிந்தாய் என்பதாம். அகத்தியர் தனக்குப் பின்னர்த் தெய்வப் படைக்
கலன்களை அருளுவதை முன்னரே எண்ணிக் கூறியதுமாம். முன்னர்
அகத்தியர் இராமனை 'அருட்கு அரசு' (2679) என்று கூறிய நிலையில் தான்
அகத்தியரின் 'அருள் சுமந்தேன்' எனக் கூறிய இராமன் நிலை எண்ணிப்
பார்த்தற்குரியது. எல்லா உலகையும் அகத்தியர் அருளால் வெல்லும்
நம்பிக்கை இராமனிடம் புலப்படுகிறது. இதனால் அகத்தியரை இராமன் மிக
உயர்வாக எண்ணிய எண்ணம் வெளிப்படுகிறது.

50

2681. ' 'தண்டக வனத்து உறைதி"
என்று உரைதரக் கொண்டு,
உண்டு வரவு இத் திசை என,
பெரிது உவந்தேன்;

**துண்ட மதி வைத்தவனை ஒத்த
முனி சொல்லும்:**

உயர் சென்னித் துண்டமதி வைத்தவனை ஒத்த முனி சொல்லும்-
தன் உயர்ந்த தலையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானைப் போன்ற
அகத்திய முனிவர் சொல்வாரானார்; **எண்தகு குணத்தினை** - யாவரும்
மதிக்கத்தக்க நற்பண்புகளுடைய இராமனே! ; **தண்டக வனத்து உறைதி**
என்று உரைதரக் கொண்டு - தண்டகாரணியத்தில் நீ
எழுந்தருளியிருக்கிறாய் என (இங்கு வரும் முனிவர்கள்) கூறிய சொல்லைக்
கேட்டு; **இத்திசை உண்டு வரவு எனக் கொடு** - இத்திசைக்கு உனது
வருகை உண்டு என்று கொண்டு; **பெரிது உவந்தேன்** - மிக
மகிழ்ந்திருந்தேன்; **என** - அசை.

எண் தகு குணத்தினை - எட்டு மேலான பண்புகளைக் குறிக்கும்
என்பர். (குறள். 9) துண்டமதி - மதித்துண்டு, இளம்பிறை மதி. அகத்தியரைச்
சிவபிரானுக்கு ஒப்பிடல் முன்னர்க் காணப்படுகிறது. 'ஈசன் நிகர் ஆய்' (2670);
உண்டு வரவு எனக் கருதியதை ஒட்டி இராமன் எழுந்தருளியமை குறிப்பால்
பெறப்படும்.

51

2682. **'ஈண்டு உறைதி, ஐய! இனி,
இவ் வயின் இருந்தால்,
வேண்டியன மா தவம்
விரும்பினை முடிப்பாய்;
தூண்டு சின வாள் நிருதர்
தோன்றியுளர் என்றால்,
மாண்டு உக மலைந்து, எமர்மனத்
துயர் துடைப்பாய்;**

ஐய! ஈண்டு உறைதி - ஐயனே! இங்கு நீ தங்கி இருப்பாயாக; **இனி**
இவ்வயின் இருந்தால் - இனிமேல் இவ்விடத்தில் நீ இருந்தால்,
வேண்டியன மாதவம் விரும்பினை முடிப்பாய் - நீ விரும்பிய பெரிய
தவங்களை விரும்பியவாறே செய்து முடிப்பாய்; **தூண்டுசின வாள் நிருதர்**
தோன்றியுளர் என்றால் - தூண்டப்பட்ட கோபத்தோடு கூடிய வாளேந்திய

அரக்கர்கள் வந்தனர் என்றால்; **மாண்டுஉக, மலைந்து** - அவர்கள் அழிந்து
கீழே சிதறப் போர் செய்து; **எமர் மனத்துயர் துடைப்பாய்** - எம்போன்ற
முனிவர்களின் மனத்துன்பத்தைப் போக்குவாய்.

வேண்டியன மாதவம் என்பது இராமனின் சிறிய தாய் கைகேயி கூறிய
வண்ணம் ஆகும். தவங்கள் என்பர் (1601). வாள்நிருதர் - வாள்போல்
கொடிய அரக்கர் எனலுமாம். வாள் எனில் கொடுமையும் ஆம். நீ இங்கே

அகத்தியப் படலம்

105

இருந்தால் நீயும் தவம் செய்யலாம். எம்போன்ற முனிவர் தவத்திற்கு
இடையூறு செய்ய வரும் அரக்கர்களை நீ அழிப்பதால் அவர்களும் தவம்
செய்ய இயலும் என அகத்தியர் கூறுவதால் தவச் செயல் கெடாது நிலைபேறு
எய்தலை இராமன் வரவுணர்த்தும். 52

2683. **'வாமும் மறை; வாமும் மனு நீதி;**

அறம் வாமும்;

தாமும் இமையோர் உயர்வர்;

தானவர்கள் தாழ்வார்;

ஆழி உழவன் புதல்வ! ஐயம்

இலை; மெய்யே;

ஏழ் உலகும் வாமும்; இனி, இங்கு

உறைதி' என்றான்.

ஆழி உழவன் புதல்வ - ஆணைச் சக்கரத்தை உலகெங்கும்
செலுத்தும் தயரதன் மகனே! **இனி மறைவாமும்** - (நீ இங்குத் தங்குவதால்)
இனி மேல் வேதங்கள் வாழ்வு பெறும்; **மனுநீதி வாமும்** - மனு
தருமசாத்திரமும் வாமும்; **அறம் வாமும்** - எல்லா வகைத் தருமங்களும்
நிலை பெறும்; **தாமும் இமையோர் உயர்வர்** - அரக்கர் கொடுமையால்
தாழ்வுற்ற தேவர்கள் உயர்ந்த நிலை அடைவர்; **தானவர்கள் தாழ்வார்** -
அரக்கர்கள் தாழ்வடைவார்கள்; **ஏழ் உலகும் வாமும்** - ஏழு உலகங்களும்
வாழ்வடையும்; **ஐயம் இலை மெய்யே** - இதில் சந்தேகம் இல்லை;
உண்மையே! **இங்கு உறைதி என்றான்** - இவ்விடத்தில் தங்குவாயாக

என்று அகத்தியர் கூறினார்.

வாழும் மறை என்றதால் எக்காலத்தும் அழியாத வேதங்கள் என்பர் சிலர். பதினெட்டு நீதி நூல்களில் தலையாயது மனுநூல் ஆகையால் அதனை எடுத்துரைத்தார். ஆழி உழவன் - ஆணைச் சக்கரமாம் ஏரைக் கொண்டு உலகு முழுவதையும் உழுபவன் எனத் தயரதனின் ஆட்சிப் பெருமை கூறப்பட்டது. தானவர் என்பவர் தனு என்பாளிடம் தோன்றியவர் எனும் பொருளால் அசுரர்களைச் சுட்டும். அசுரர்போல அரக்கர்கள் கொடியவர்கள் எனவே அவரையே சுட்டியது என்பர்.

53

2684. 'செருக்கு அடை அரக்கர் புரி தீமை
சிதைவு எய்தித்
தருக்கு அழிதர, கடிது
கொல்வது சமைந்தேன்;
வருக்க மறையோய்! அவர் வரும்
திசையில் முந்துற்று
இருக்கை நலம்; நிற்கு அருள் என்?'
என்றனன் இராமன்.

106

ஆரணிய காண்டம்

இராமன் (அகத்தியரிடம்) வருக்க மறையோய்! - தொகுதியாகிய வேதங்களை உடையவனே!, செருக்கு அடை அரக்கர் புரிதீமை - ஆணவம் அடைந்த இராக்கதர் செய்யும் கொடுமை எல்லாம், சிதைவு எய்தித் தருக்கு அழிதர(க்)கடிது கொல்வது சமைந்தேன் - அழிவை அடைந்து களிப்பு அழியும்படி விரைவில் கொல்ல ஆயத்தமாக உறுதி பூண்டேன், (ஆகையால்); அவர்வரும் திசையில் முந்துற்று - அவர்கள் வருகின்ற (தென்) திக்கில் முற்படச் சென்று, இருக்கை நலம் - இருப்பது நன்மை தரும், நிற்கு அருள் என் - உம் விருப்பம் யாது, என்றனன் - என்று கேட்டனன்.

வருக்கமறை என்பது நான்கு வேதங்களையும் அவற்றைச் சார்ந்த அங்கங்கள் பிறவற்றையும் கூறியதாம். அரக்கர்களைக் கொல்வதால்

அகத்தியர் ஆச்சிரமத்தின் தூய்மை கெடும். ஆதலால் 'முந்துற்று இருக்கை நலம்' என்றான். செருக் கடை என்று கொண்டு போர்க்களம் எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். 'கொல்வது சமைந்தேன்' என்றது இராமன் முன் தண்டக வன முனிவர்களுக்கு அபயமளித்துறுதி கூறியதை நினைவூட்டும். (2647-2654). 54

அகத்தியன் இராமனுக்குப் படைக்கலங்கள் வழங்குதல்

2685. **'விழுமியது சொற்றனை; இவ் வில் இது
இவண், மேல்நாள்
முழுமுதல்வன் வைத்துளது;
மூஉலகும், யானும்,
வழிபட இருப்பது; இதுதன்னை
வடி வாளிக்
குழு, வழு இல் புட்டிலொடு கோடி'
என, நல்கி,**

(அது கேட்ட அகத்தியன்) விழுமியது சொற்றனை - சிறப்பானவற்றைச் சொன்னாய்; இவண் இவ்வில் இது - இவ்விடத்திலுள்ள இந்த வில்; மேல்நாள் முழுமுதல்வன் வைத்துளது - முற்காலத்தில் திருமால் வைத்திருந்தது; மூ உலகும் யானும் வழிபட இருப்பது - மூன்று உலகங்களும் நானும் வணங்கிப் பூசை செய்ய இருப்பது; இது தன்னை - இவ் வில்லை; வடிவாளிக்குழு - கூர்மையான அம்புகளின் கூட்டம், வழு இல் புட்டிலொடு கோடி - குற்றமில்லாத அம்புப் புட்டிலொடு கொள்வாயாக; எனநல்கி - என்று கொடுத்து.

முழுமுதல்வன் என்பதற்குச் சிவபெருமான் என்பாரும் உளர். ஆயினும் இவ்வில்லின் வரலாறு பற்றிக் கூறும் போது இதனை விசுவகருமா செய்து திருமாலிடம் அளித்தான். அது பரசுராமனிடம் வந்து பின்னர் இராமனிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதனை இராமன் வருணனிடம் கொடுக்க (1307) அவன் அரக்கர் வதம் குறித்து இராமனிடமே அளிக்குமாறு அகத்தியரிடம் அளித்தான் என்பர். கரன் வதைப்படலத்தில் 'வில்லை வருணன் கொடுத்தனன்' என வருவதால் (3052) இப்போது அகத்தியர் அளித்த வில் வேறு என்பர்.

2686. இப் புவனம் முற்றும் ஒரு
 தட்டினிடை இட்டால்
 ஒப்பு வரவிற்று என உரைப்ப
 அரிய வாளும்,
 வெப்பு உருவு பெற்ற அரன்
 மேரு வரை வில்லாய்
 முப்புரம் எரித்த தனி மொய்க்
 கணையும், நல்கா,

(மேலும் அகத்தியர்) இப்புவனம் முற்றும் ஒரு தட்டினிடை
 இட்டால் - இவ்வுலக முழுவதையும் ஒரு தராசுத் தட்டில் வைத்து
 நிறுத்தாலும்; ஒப்பு வரவிற்று என உரைப்ப அரிய வாளும் - ஒப்பாக
 வருதலை உடையது எனச் சொல்வதற்கு இயலாத ஓர் அரிதான வாளையும்;
 வெப்பு உருவு பெற்ற அரன் - தீ வடிவு கொண்ட சிவபெருமான்;
 மேருவரை வில்லாய் முப்புரம் எரித்த தனி மொய்க் கணையும்
 நல்கா - மகா மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டு திரிபுரங்களை எரித்த
 ஒப்பில்லாத வலிய அம்பையும் கொடுத்து.

ஒப்பு வரவு இற்று என - ஒப்பாக வருவது இல்லாதாகும் என - என்று
 பொருள் கொள்வர். நல்கா - நல்கி. சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்த
 போது மேருமலையை வில்லாகவும் திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டார்
 எனப் புராணம் கூறும். மொய்க்கணை என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் (6.40-41)
 எரிமுகப் பேரம்பு என்று கூறும். வான்மீகம், இந்த வில் விசுவகருமாவினால்
 செய்யப் பெற்றுத் திருமாலிடம் அளித்தது என்றும், அந்த அம்பு பிரமனால்
 அளிக்கப் பெற்றதென்றும், அவ்வம்புப் புட்டிலும் வாளும் இந்திரனால்
 கொடுக்கப் பெற்றவை என்றும் அகத்தியர் கூறி இராமனிடம் அளித்ததாகக்
 கூறும். 'மொய்க்கவச நல்கா' என்ற பாடம் கொண்டு அகத்தியர் இராமனுக்குக்
 கவசமும் அளித்தார் என்பர். இதற்குப் பிற நூல்களில் சான்றில்லை. 56

2687. 'ஓங்கும் மரன் ஓங்கி, மலை ஓங்கி,
மணல் ஓங்கி,
பூங் குலை குலாவு குளிர் சோலை
புடை விம்மி,
தூங்கு திரை ஆறு தவழ் சூழலது ஓர்
குன்றின்
பாங்கர் உளதால், உறையுள்
பஞ்சவடி-மஞ்ச!

மஞ்ச - மைந்தனே! ஓங்கும் மரன் ஓங்கி - உயர்ந்த மரங்கள்
நிமிர்ந்து வளரப் பெற்றும்; மலை ஓங்கி - மலைகள் உயர்ந்து விளங்கப்

பெற்றும்; மணல் ஓங்கி - மணற்குன்றுகள் உயர்ந்து விளங்கப் பெற்றும்;
பூங் குலை குலாவு குளிர் சோலை புடைவிம்மி - பூங் கொத்துகள்
விளங்கும் குளிர்ந்த சோலைகள் பக்கங்களில் விளங்கப் பெற்றும்;
தூங்குதிரை ஆறுதவழ் சூழலது ஓர் குன்றின் பாங்கர் - குதிக்கும்
அலைகளுடைய ஆறுகள் பாயப் பெற்றுமுள்ள சூழ்ந்த இடங்களையுடைய
ஒரு சிறு மலையின் பக்கத்தில்; பஞ்சவடி உறையுள் உளது - பஞ்சவடி
என்னும் வாழிடம் ஒன்று உள்ளது; ஆல் - அசை.

பஞ்சவடி - ஐந்து ஆலமரங்களின் கூட்டம். அதனை உடைய
இடத்தைச் சுட்டியது. அகண்ட கோதாவரி ஆற்றின் கரையில் நாசிகாத்திரி
யம்பகத்துக்கு அருகில் உள்ளது பஞ்சவடி. அது இராமனின் கருத்திற்கியைந்த
வாழிடமாம் என்பது. ஆறு - கோதாவரி முதலிய ஆறுகள். அகத்தியர்
ஆசிரமத்திலிருந்து பஞ்சவடி இரண்டு யோசனை தூரம் என வான்மீகம்
கூறும். பூங்குலை உம்மைத் தொகையாகக் கொண்டு பூக்களும் பழங்களும்
என்றுமாம். மஞ்ச என்பது மைந்த என்பதன் போலி. ஓங்கு என்ற சொல்
முதலடியில் நான்கு முறை ஒரு பொருளில் அடுக்கி வந்ததால் சொற்பொருட்

2688. 'கன்னி இள வாழை கனி
 ஈவ; கதிர் வாலின்
 செந்நெல் உள; தேன் ஒழுகு
 போதும் உள; தெய்வப்
 பொன்னி எனல் ஆய புனல்
 ஆறும் உள; போதா,
 அன்னம் உள, பொன் இவளொடு
 அன்பின் விளையாட.

(பஞ்சவடியில்) கனி ஈவ கன்னி இளவாழை - பழங்களைத் தரும் மிக இளமையான வாழை மரங்களும்; கதிர் வாலின் செந்நெல் உள - ஒளி பொருந்திய நுனியையுடைய செந்நெற்பயிர்களும் உள்ளன; தேன் ஒழுகு போதும் உள - தேன் வழிகின்ற மலர்களும் உள்ளன; தெய்வப் பொன்னி எனல் ஆய புனல் ஆறும் உள - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய 'காவிரி என்று கூறத்தக்க நீர் வெள்ளம் பாயும் நதிகளும்' உள்ளன; பொன் இவளொடு அன்பின் விளையாட - பொன்னையொத்த இச்சீதையுடன் அன்போடு விளையாடுவதற்கு; போதா அன்னம் உள - பெருநாரைகளும் அன்னங்களும் உள்ளன.

கன்னி இளவாழை - ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அழியாது ஈன்று கொண்டேயிருக்கும் வாழை எனலுமாம். பஞ்சவடி நீர்வளம் மிக்க இடமாதலால் வாழை, நெல், சோலை, நீர்ப்பறவைகள் ஆகியன விளங்கி நிற்கின்றன. கதிர்வால் - ஒளி பொருந்திய வாலோடு விளங்கும் என்பர். உணவுக்கும் நீருக்கும் அவ்விடத்தில் பஞ்சமில்லை என்பது இதனால் விளங்கும். மீண்டும் சீதைக்குப் பொழுது போகப் பறவைக் கூட்டங்கள் உள்ளன என்றார். பொன்னி யாற்றைக் கூறியதால் கவியின் நாட்டுப்பற்று நன்கு புலப்படும்.

கன்னி இள - ஒரு பொருட் பன்மொழி. கதிர்வாலின் செந்நெல் எனப்
பாடங் கொண்டு ஒளிரும் வாலை உடைய ஒருவகைக் கெண்டை மீனைக்
குறிக்கும் என்பர்.

58

இராமன், அகத்தியனிடம் விடைபெற்று புறப்படுதல்

2689. 'ஏகி, இனி அவ் வயின் இருந்து
உறைமின்' என்றான்;
மேக நிற வண்ணனும் வணங்கி,
விடை கொண்டான்;
பாகு அனைய சொல்லியொடு
தம்பி பரிவின் பின்
போக, முனி சிந்தை தொடர,
கடிது போனான்.

இனி அவ்வயின் ஏகி இருந்து உறைமின் என்றான் - இனிமேல்
அவ்விடத்திற்கு நீங்கள் சென்று அங்குத் தங்கியிருந்து வாழுங்கள் என்று
அகத்திய முனிவர் கூறினார்; மேக நிற வண்ணனும் வணங்கி விடை
கொண்டான் - முகில் போன்ற கரிய நிறங்கொண்ட இராமனும்
அகத்தியரைத் தொழுது அவ்விடத்திலிருந்து செல்ல அனுமதி பெற்றான்;
பாகு அனைய சொல்லியொடு தம்பி பரிவின் பின்போக - தேன் பாகு
போன்ற இனிய சொற்களை உடைய சீதையோடு தம்பியாகிய இலக்குவனும்
அன்போடு பின்போக; முனி சிந்தை தொடர - அகத்திய முனிவரின் மனம்
பின் தொடரவும்; கடிது போனான் - விரைவாக அப்பால் சென்றான்.

மேக நிற வண்ணன் - முகிலின் தன்மை போல் கைம்மாறு கருதாது
அருள் புரிபவன். பாகு அனைய சொல்லி' எனச் சீதையை இங்குக்
குறிப்பிட்டது போல முன்னர் மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் 'பாகு ஓக்கும்
சொல் பைங்கிளி யோடும்' எனக் குறிக்கப் பெறுவாள் (500). சிந்தை
தொடர்தல் என்பது அன்புடையார் பிரியும் போது அவரைப்பின் பற்றி
மனமும் நினைக்கும் என்பதைக் குறிக்கும்.

59